

Ο ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ - ΙΔΡΥΤΗΣ, ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΛΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΚΟΜΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ακρωτηρίου 55 - Εδρα: Μαραγκοπούλου 5 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - 222.392 - ΕΤΟΣ 8ο - ΣΑΒΒΑΤΟ 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2014 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 375 - ΤΙΜΗ 1 ευρώ

Εκοιμήθη
ο Νικόλαος
Σωτηρόπουλος

Εκοιμήθη ο
γνωστός θεολόγος
και ερμηνευτής των
Γραφών, Νικόλαος
Σωτηρόπουλος εν
Κυρίωτις πρωινές
ώρες της 28ης
Αύγουστου.
Η Εξδιος
Ακολουθία του
τελέσθηκε χθες το
απόγευμα 29
Αυγούστου από την
Ιερά Μονή Μυρτιάς,
Θέρμο Αγρινίου.

Η ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ «Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ» ΕΚΚΛΗΣΙΑ

1. Ευθύς μετά την έναρξη της Επαναστάσεως του 1821 διεκόπη, όπως είναι ευνόητον, η επικοινωνία της Ελλάδος με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, α δε επίσκοποι του ελλαδικού χώρου εμνημόνευαν «πάσης επισκοπής Ορθοδόξων». Τοιμοτρόπως η Εκκλησία της επαναστατημένης Ελλάδος ευρέθη σε αδυναμία να συνεχίσει τις κανονικές σχέσεις με το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Διαρκούσης όμως της Επαναστάσεως αλλά και πιριν από την έναρξη αυτής, εκαλλιεργείτο η γνώμη, μεταξύ κυρίων των εκπροσώπων του Διαφωτισμού, εγκλωβισμένων στις δυτικογενείς

προκαταλήψεις τους για το Βυζάντιο και την Ρωμιοσύνη, ότι «η εν Ελλάδι Εκκλησία έπρεπε να κυβερνάται ελευθέρως και ανεξαρτήτως της εν Κωνσταντινουπόλει, ήτις ευρέσκετο εντη έδρα του τυράννου». Από την γνώμη αυτή προέκυψε η επικρατήσασα έκτοτε θεωρία κατά την σποίαν «έκαστον κράτος αποστώμενον από της Ταυρίας, έδει να έχει και ανεξαρτήτον Εκκλησίαν». Πρωτοόρος της ιδέας αυτής υπήρξε ο εκ των Διαφωτών Αδαμάντιος Κοραής (1748-1833), άριστος κατευθυντήριος νους, ο οποίος «πρώτος πρόσεξε την πο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛΙΔΑ

Επιτυχίες του
Εκκλησιαστικού
Λυκείου Πατρών

Επιτυχίες σημείωσε
το Εκκλησιαστικό
Λύκειο Πατρών στις
εισαγωγικές
εξετάσεις για την
Τριποβάθμια
Εκπαίδευση που
έδωσε στη
δημοσιότητα το
Υπουργείο Παιδείας
την Πέμπτη 28
Αυγούστου.
Αναλυτικά τα
αποστελέσματα
στην 16η Σελδα.

Ο νέος Δήμαρχος Πατρέων παρέμεινε συνεπής στις ιδεολογικές καταβολές του

Εν όψει τής ορκωμοσίας τής νέας Δημοτικής Αρχής το θέμα ετέθη: Θα ορκισθεί Δήμαρχος θρησκευτικά ή όχι; Και φυσικά ο ίδιος προτίμησε να παραμείνει συνεπής στις ιδεολογικές καταβολές του. Ωστόσο, ο εξελίξεις δεν αποδείχθηκαν κατόπιν ανησυχητικές. Γιατί όλοι δεύτεροι παρατηρούσαν μία ενδιαφέρουσα ευθύτητα πίσω από το διαμορφωθέν σκηνικό: Με άλλα λόγια δεπίστωσαν ότι σύγιμα ήταν αντισυμβατική η ορκωμοσία τής νέας Δημοτικής αρχής, πληντίμα.

Παρά τις ιδεολογικές προκαταλήψεις, που δικαιολογούνται μέρει λόγω τού πολιτικού χώρου από τον οποίο προέρχεται, ο νέος Δήμαρχος Κώστας Πελετίδης – ένας άνθρωπος συνεπής ιδεολόγος με κοινωνι-

κούς αγώνες, αλλά και ειλικρινής απέναντι στον συνομιλητή του – φαίνεται να κατανοείτι είναι Δήμαρχος τού 65% και όχι τής δικής του κομματικής κοπίδας...
Προσμετράται σε αυτήν την διακριτική συμπεριφορά

του και η έμφυτη ευγένεια που τον διακρίνει, η οποία τον οδήγησε σε ανάλογους προσεκτικούς χειρισμούς κατά την ορκωμοσία του. Έτσι, χωρίς να ορκισθεί θρησκευτικά, δεν έθιξε παραδόσεις και θεσμούς.

Αλλά και ο Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος συμπεριφέρθηκε θαυμάσια κάτι που σχολάστηκε εψενέστατα από τον Πατραϊκό Λαό.

Ετέλεσε την ακολούθη της Θρησκευτικής Ορκωμοσίας, για τους υπολοίπους, ευχήθηκε εγκάρδα στον νέο Δήμαρχο για επιτυχία, εσημείωσε ότι η σωρεγασία μεταξύ Μητροπολίτου και νέου Δημάρχου θα είναι αριστή για το καλό του τόπου και προσέφερε με πολλή αγάπη στον νέο Δήμαρχο αργυρά εικόνα του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου.

Ο κ. Δήμαρχος ευχαρίστησε από καρδίας τον Σεβασμώτατο και οι δύο τους αντήλλαξαν θερμό ασπασμό. Δεν προσεβλήθη από την ευγενική έστω άνηση τού Κώστα Πελετίδη.

Επομένως, παρά τα όποια προβλήματα απορρέουν από τις ευκρινείς διαφορές, φαίνεται ότι εγκαμίαζεται μια νέα περίοδος στις σχέσεις Εκκλησίας και Δήμου Πατρέων, που το υλάχιστον θα στηρίζονται στην ειλικρινεία και εμφατικά θα καλλιεργούνται στον κονό χώρου τής ανάγκης κοινωνικής προσφοράς.

“Ο ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ”

ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

Άχας βαρύς ακούγεται πολλά ντουφέκια πέφτουν!

Το αντιραπτιστικό νομοσχέδιο απειλεί να δημάσει με τάτα κόμματα, που ήδη τα έχει διχάσει και την κοινωνία.

Τί είναι ραπτισμός; Σύμφωνα με το λεξικό Μπαμπινώτη ο Ραπτισμός ορίζεται ως: Η κοινωνική ή πολιτική ήφυλετκή πρακτική διακρίσεων η οποία βασίζεται στο δόγμα της ανωτερότητος μιας φυλής, εθνικής ή κοινωνικής φάρδος και στην καλλιεργημένη αντίληψη των μελλόντων της ότι οφείλουν να περιφρουρήσουν την φιγή σύσταση, την καθαρότητα της ομάδος τους καθώς και τον κυριαρχικότους ρόλο έναντι των υπολόγων, εθνικών, φυλετικών, κοινωνικών ομάδων που θεωρούνται από αυτούς κατώτερες!

Θεωρητικά θαέλεγε κανείς ότι ο νόμος είναι σωστός. Το πρόβλημα νομικό στη βάση του, είναι, ΤΟ ΠΩΣ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙΚΑΝΕΙΣ το νόμο και πόσο αμφιλεγόμενος μπορεί να θεωρήσει κανείς τον όρο διάκριση σε βάρος κάποιου άλλου. Διότι άλλο να παίρνεις ένα ρόπαλο - διάβαζε χρυσή αυγή - και άλλον ασκείς κριτική. Άλλο να λες δε μου αρέσεις κι άλλο να του βάζεις το πιστόλι στον κρόταφο. Ποια είναι η κοινωνική ομάδα και ποιο το σκοφοχώρι όπου ο καθένας συμπεριφέρεται κατά πώς του κατεβάνει, οχυρωμένος πίσω από τον δήθεν ραπτισμό του άλλου. Ακόμα και την κατάργηση του περί δημοσίας αιδούς αισθήματος μπορεί να την θεωρήσει κάποιος ραπτισμό, εις βάρος της ελευθερίας του απόμουν να συμπεριφέρεται κατά πώς του αρέσει ή τον βολεύει.

Για σκεψείτε να μάλιστε σε κάποια συγκέντρωση κατά της γενοκτονίας των Παλαιστινών από τους Ισραηλινούς και να σας κάνει μήνυση κάποιος Ισραηλίτης ότι είστε ραπτιστής θεωρώντας τους Άραβες ανώτερη φυλή από τους Ιουδαίους. Ή γιατί όχι, να καταφερθείτε κατά πώς τους χλιαστών που εν μέση οδώ προπαγανδίζουν τον χλιασμό. Μια ομάδα που πιστεύει σε κάπι που εμείς οι Ορθόδοξοι τη θεωρούμε παραπλανητική της θρησκείας αίρεση.

Μα θα μου πείτε «παίρνεις ακραία παραδείγματα». Μάλιστα είναι ακραία, αλλά τα άκρα είναι που φοβούμαστε και όχι τα πρόδηλα ή τα πασιφανή.

Δε λέμε γι' αυτόν που έσκισε στην πλατεία Γεωργίου τα βιβλία που μοίραζαν οι μαυροφορεμένοι οπαδοί μιας Αμερικανικής φάρδος που μοίραζε βιβλία προπαγανδίζοντας την εκκλησία του προφήτη Τζόναθαν - ή κάπως έτσι - ενός απόδι πουείχε ιδρύσει «εκκλη-

σία!» στη Βοστόνη- κα μάζευαν λεφτά από αφελείς!!!

Είμαστε κατάτης βίας, αλλά υπέρ της ελευθερίας του λόγου και δη της κριτικής από όποιον και αν ασκείται.

Για σκεψείτε τον Βασιλιάνατο να κάνει μήνυση στον Μητροπολίτη Χ δάσι έκανε από άμβωνας κριτική κατά των ομοφυλοφίλων την ίδια ώρα που αυτός ή κάποιοι άλλοι βρίζουν ασύστολα την Εκκλησία και τον Ιερό Κλήρο. Να αρχίσει και ο κλήρος να μηνδει επι τη ραπτισμό όσους καταφέρονται κατά του κλήρου; Ή να τολμήσει κάποιος καθηγητής, να παραπορήσει τη μαθήτρια που πηγαίνει στην τάξη - συγχωρήστε μου τη λέξη - ξεβράκωτη με τα σορτς που φοράνε στην αγορά καθώς τις βλέπουμε!!!

Συζητάμε φυσικά για την ερμηνεία που δίνει ο καθένας στον ραπτισμό και που το μόνο που θα καταφέρει θα είναι να τραβολογίσται στα δικαστήρια και θυμηθείτε το, οι μόνοι που θα ωφεληθούν από αυτό θα είναι οι δικηγόροι που θα καλούνται να υπερασπιστούν τον ραπτιστή ή τον αντιραπτιστή και να προσπαθούν να διαχωρίσουν τον ραπτισμό από την ξενοφοβία.

Το επιθυμητό θα ήταν, ο νόμος να ξεκαθαρίζει σαφώς τι ακριβώς εννοεί ραπτισμό και σε ποιες περιπτώσεις κολάζεται, δάσι φοβούμαι ότι στην ουσία φιμώνεται ο άμβωνας ο οποίος κρίνει και νουθετεί, καθ' ο έχει υποχρέωση, το ποιμνίο του κατά τον λόγο του Ευαγγελίου ή ο οποίος αφθονογράφος, ασκεί κριτική σε μια κοινωνική ή πολιτική ομάδα από τη στήλη του.

- **Τελικά, είμαστε κατά ή υπέρ του αντιραπτιστικού νομοσχεδίου;**

- Είμαστε υπέρ, αλλά με την προϋπόθεση ότι καθορίζεται σαφώς, πως άλλο χειροδικία άλλο κριτική. Άλλο ελευθερία της έκφρασης και άλλο ύβρις. Σέβομαι την ιδιαίτεροτη των άλλων αλλά κι αυτού το δικαίωμά μου να τους κρίνω και να προτρέπω άλλους να μην ακολουθήσουν το παράδειγμά τους. Άλλο παρανομία και άλλο εφαρμογή του νόμου όπως ορίζεται από τον νομοθέτη και εφαρμόζεται από τα όργανά του. Διότι όπως κάθε νόμος έτσι κι αυτός ερμηνεύεται από ανθρώπους που ο καθένας τους έχει τη δική του ερμηνεία. Κραυγαλέο παράδειγμα το σύνταγμα του κράτους που όσοι συνταγματολόγοι βγαίνουν στην τηλεόραση, τόσες και οι ερμηνείες που δίνουν και μάλιστα ολοι τους είναι και καθηγητές του συνταγματικού δικαίου.

Τί αλλην χρείαν μαρτυρίας έχουμε;

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"

Του Σταύρου Ιντζεγιάννη

ΑΝΤΙ-ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ
ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

Ορκωμοσία στην Πάτρα του Περιφερειάρχου Δυτικής Ελλάδος κ. Αποστόλου Κατσιφάρα

Με κάθε επισημότητα πραγματοποιήθηκε στο Συνεδριακό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών, η ορκωμοσία του επανεκλεγέντος Περιφερειάρχου Δυτικής Ελλάδος κ. Αποστόλου Κατσιφάρα, των Αντιπεριφερειαρχών και των Περιφερειακών Συμβούλων.

Στηντελετή χοροστάπησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. **Χρυσόστομος**, συνευχομένων των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών, Ηλείας κ. **Γερμανού**, και Ναυπάκτου κ. **Ιεροθέου**. Στο τέλος της ορκωμοσίας ο Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ευχήθηκε προσωπικά και εκ μέρους των παρισταμένων Αγίων Αρχιερέων, στον Περιφερειάρχη και στους λοιπούς

τους.

Με πολύ θερμά λόγια απευθύνθηκε στον Περιφεριάρχη κ. **Απόστολο Κατσιφάρα**, λέγοντά του ότι έχειόλες τις δυνατότητες να επιτύχη παρά τις όποιες δυσκολίες ένεκα της πολυεπίπεδης κρίσης και της ύφεσης που διέρχεται ο Λαός μας κατά την συγκεκριμένη περίοδο, αφού ο ίδιος και οι συνεργάτες του διαθέτουν

α) πίστη στο Θεό,
β) σεβασμό στην Ορθόδοξη Αγία μας Εκκλησία για αποφασιστικότητα και αυτοθυπαστική διάθεση για εργασία και προσφορά και δέχουν την αγάπη του Λαού, ο οποίος τους εξέλεξε στις θέσεις αυτές για την προσεχή πενταετία.

Επίσης ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον κ. Κατσιφάρα, για την, όχι απλώς άπως είστε καλή, αλλά την αριστή συνεργασία που είχε ο κ. Περιφερειάρχης μέχρι τώρα με την ιερά Μητρόπολη Πατρών και την Εκκλησία γενικώτερα, διαβεβαίωσε την νέα Περιφερειακή Αρχή, ότι θα τους συνοδεύουν α ευχές και προσευχές της Εκκλησίας για ευλογία από τον Θεό και επεπιτυχία στο έργο τους και προσέφερε στον κ. Περιφερειάρχη αργυρά εικόνα του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου.

Μετά την Ορκωμοσία ο Σεβασμιώτατος υπέγραψε το σχετικό πρωτόκολλο μαζί με τον Περιφερειάρχη, τους Αντιπεριφεριάρχες και τους Περιφερειακούς Συμβούλους, ενώ άπαντες εδέχθησαν τις συγχαρητήριες ευχές και προσήργεις και των άλλων Αγίων Αρχιερέων.

Στην σύντομη προσλαλιά του ο κ. Απόστολος Κατσιφάρας ευχαρίστησε τους Αγίους Αρχιερείς και όλους τους παρισταμένους Άρχοντας και Εκπροσώπους Αρχών και Φρέων και όλο τον Λαό και ετόνισε ότι και κατά την προσεχή πενταετία θα εργαστή τόσο ο ίδιος, όσο και επανεκλεγέντες και νεοκλεγέντες για το καλό του τόπου και για την επίλυση των αναφυομένων προβλημάτων, με πινεύμα ενότητος και αγάπης προς τον Λαό καταθέτοντας όλες του τις δυνάμεις κάτι που είναι απαραίτητο ιδιαιτέρως σήμερα.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚή ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Παναγίας Φιλοκαλιώτισσης

Πανηγυρίζει μεγαλοπρεπώς και με κάθε θρησκευτική λαμπρότητα την Δευτέρα 8 Σεπτεμβρίου

εορτή της Παντανάσσης η ιστορική και παλαιόφατος **Ιερά Μονή Φιλοκαλίου** Πέπτασπον φυλάσσεται η θαυματουργός αργυροστόλιστος Εικόνα της Παναγίας της επωνυμαζομένης «Φιλοκαλιώτισσης» (φωτό).

Πλήθη πιστών συρρέουν κάθε χρόνο για να προσκυνήσουν την σεπτή Εικόνα τόσο από τον διευρυμένο πλέον Δήμο Δύμης. Ο δρόμος είναι ασφαλτοστρωμένος από το χωριό Πέπτα έως την Ιερά Μονή.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ

1. **Κυριακή 7/9 καιώρα 6.30 μμ.**: Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος.

2. **Δευτέρα πρωί 8/9 καιώρα 7.30 – 10.30 π.μ.**: Πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος – Λιτάνευσης της Θαυματουργού Εικόνος της Παναγίας μας εις την περίβολον της Μονής.

3. **Δευτέρα εσπέρας και ώρα 6 μ.μ.**: Πανηγυρικός Αναστάτιμος Εσπερινός.

λιτική διάσταση του θέματος και πρώτος έθεσε επίσημα (1821) το αίτημα για μίαν αυτόνομη Ελλαδική Εκκλησία, ανεξάρτητη από το Οικουμενικό Πατριαρχεῖο.³ Άλλ' ο πλέον ένθερμος συνήγορος ο οποίος υιοθετούσε με τον πλέον δυναμικό τρόπο την ανεξαρτησία της Εκκλησίας της Ελλάδος, ήταν ο επιφανής κληρικός των χρόνων εκείνων, ο αρχιμανδρίτης Θεόκλητος Φαρμακίδης. Γνήσιος μαθητής του Κοραή και εμφοράμενος από φιλελεύθερο πνεύμα με εμφανείς τις Προτεσταντικές επιδράσεις επί θεμάτων αφορώντων στοιστορικό παρελθόντης Εκκλησίας, δεν ήταν μόνον υπέρρημαχος της ανακηρύξεως του αυτοκεφάλου της Εκκλησίας της Ελλάδος, πραδικοπατικώς, χωρίς την συγκατάθεση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, αλλά και ο μοναδικός θεολόγος της εποχής εκείνης, που μπορούσε να δώσει σάρκακαλοστάσις ιδέες αυτές.

Μετά την άφιξη του Όθωνα στην Ελλάδα, ο οποίος επετροπεύετο, ως γνωστόν, από την περιφερειακή επιτροπή της ενηλικώσεως του, κύριος ρυθμιστής των εκκλησιαστικών πραγμάτων της χώρας υπήρξε ο εκτών αντιβασιλέων Γεώργιος Μάαμερ, προτεστάντης το δόγμα. Ο Μάαμερ, προκειμένου να εξασφαλίσει απρόσκοπη την επιβολή του Όθωνα σε όλο το σημαντήρα Εθνικής ζωής και γιανα προλάβει ενδεχόμε-

νες αντιδράσεις της Εκκλησίας της Ελλάδος, όπως έπραπτε η Δυτική Εκκλησίακατά των μοναρχών της Ευρώπης, αφού συνεβούλευθη τον Θεόκλητο Φαρμακίδη, στο πρόσωπο του οποίου ευρήκε τον πιστότερο συνεργάτη του στα εκκλησιαστικά θέματα, πράξη στον διορισμό επιπλεούς επιπροπής, αποτελουμένης εκ τριών κληρικών, ήτοι του Επισκόπου Ελαίας Παϊσίου, του πρ. Αρδαμερίου Ιγνατίου, του Θεοκλήτου Φαρμακίδου, τεσσάρων λογίων λαϊκών, του Πανούτου Νοταρά, του Σκαρλάτου Βυζαντίου, του Κωνσταντίνου Σχινά και του γραμματέως της Επικρατείας Σπυρίδ. Τρικούπη, ως Προέδρου. Η ψυχή όμως της επιπροπής ήταν ο Θεόκλητος Φαρμακίδης. Έργο της επιπροπής υπήρξε η διερεύνηση της όλης κατασάσεως στην οποία ευρίσκετο η Εκκλησία της Ελλάδος και η υποβολή προτάσεων για την βελτίωση και την οργάνωση της Εκκλησίας του Ελεύθερου Ελληνικού Κράτους.

Με βάση τα πορίσματα στα οποία κατέληξε η επιπροπή και με δεδομένες τις προτάσεις που υπέβαλε, συντάχθηκε το πρώτο σχέδιο κανονισμού το οποίον επέθη υπ' όψιν του Υπουργικού Συμβουλίου και της εκτάκτου Συνόδου των Αρχιερέων. Οι ειράρχες των χρόνων εκείνων, οι οποίοι δεν εστερούντο μόνον μεγάλης θεολογικής μορφώσεως, αλλά και του ισχυρού εκείνου χαρακτήρος ώστε να είναι σε θέση να αντιταχθούν θαρραλέως εναντίον των απόψεων του οξυνούστατου Θεοκλήτου Φαρμακίδου, συμφώνηταν αβασάνιστα με τις απόψεις της Κυβερνήσεως και τοιουταρόπως, την 23η Ιουλίου 1833, εδημοσιεύθηκε ο πρώτος Καταστατικός χάρτης της Εκκλησίας του Βασιλείου της Ελλάδος, διά του οποίου ιδρύετο η Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ελλάδος, χωρίς την συγκατάθεση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, στο οποίο υπήργετο μέχρι τότε. Τοιουτοτρόπως, το αυτοκέφαλο του 1833, κάτω από τις προϋποθέσεις που έγινε, πρωταστατούντος του διδύμου Μάαμερ – Φαρμακίδου, οδήγησε την Εκκλησία της Ελλάδος σε σχίσμα για 17 ολόκληρα χρόνια, με τραγικές συνέπειες και με κύριο επακόλουθο την επιβολή «απόλυτης πολιτειοκρατίας στις σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας, ώστε να μπορεί κανείς να ομιλεί χωρίς υπερβολή, για πραγματική καταδιούλωση της Εκκλησίας, η οποία κατήντησε έρμαιο στα χέρια των Βαυαρών και των ξένων που ανέλαβαν θέσεις στον κρατικό μηχανισμό». ⁶ Αξίζει να σημειωθεί ότι οι καταστατικές διατάξεις του Βασιλικού εκείνου Διατάγματος της 23ης Ιουλίου 1833, δεσμευτικές πάσης ελευθέρας κινήσεως της Εκκλησίας, πρακτέσαν την αποδυνάμωση και αποδιοργάνωσή της, ίσχυσαν και κατά την εφεξής περιόδο καπετελέσαν παράδοση για τους πολιτικούς της νεωτέρας Ελλάδος.

2. Όμως, ο τρόπος με τον οποίον ανεκρηύθηκε αυτοκέφαλος η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος προκάλεσε σοβαρές αντιδράσεις, με κύριο εκπρόσωπο των αντιδράσεων αυτών τον Κωνσταντίνο Οικονόμο τον εξ Οικονόμων, σπουδαίο θεολόγο και επιφανή κληρικό συντηρητικών αρχών, ο οποίος με τα όπλα της πολυμαθείας και της «κεραυνώδους ευγλωτίας του», αείλικτος εναντίον των φιλελεύθερων ιδεών του Θεοκλήτου Φαρμακίδου, «εκάκισε αναφανδόν το ιδρυθέν εκκλησιαστικό καθεστώς», για τον βίαιο τρόπο με τον οποίον έγινε, «αυτογνωμόνως», (ο ίδιος δεν ήταν κατά του αυτοκεφάλου, αλλά του τρόπου με τον οποίον έγινε), φρονών ότι η Εκκλησία της Ελλάδος έπρεπε να ανακηρυχθεί από το Οικουμενικό Πατριαρχείο αυτοκέφαλος, κατ' αποκλειστικόν αυτού δικαίωμα. Έλεγε

μάλιστα ότι «η περί τον Μάουερ ετερόδοξος αντιβασιλεία μετεχειρίσθη το Έθνος ως βιβλίον παλιύψηστον, εξαλείφουσαπανό, τι εύρεν εν αυτώ προ τοσούπων αιώνων άγιον και ιερόν, υπό των θείων πατέρων ημών ανεξήπλοον εγκεχαραγμένον, επιγράφουσαρδε αυτή βιαίως τας ιδίας αυτής βεβήλους καινοτομίας». Τέτοια δε βέβηλη καινοτομία υπήρξε, κατά τον Οικονόμο, το αυτοκέφαλον, χωρίς την προηγουμένη συγκατάθεση του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Είναι δε προφανές ότι το πλαίσιο μέσαστο οποίο ελεπιούργησε ο όλος μηχανισμός ήταν η αποδυνάμωση του Οικουμενικού Πατριαρχείου ως Εθναρχίας πρώτα και λιγάτερο ως Εκκλησίας, ως θρησκευτικής αρχής.

Όπως ήταν επομένων, μετά την κατά τρόπο αυθαίρετο ανακήρυξη του νέου εκκλησιαστικού καθεστώτος, ουδεμία σχέση και επικοινωνία υπήρξε της Εκκλησίας της Ελλάδος με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, παρά το γεγονός ότι κατεβλήθησαν κατά καιρούς προσπάθειες επανασυνδέσεως, εκ μέρους της Ιεράς Συνόδου. Όταν όμως κατά το 1849 απεβίωσε στην Κωνσταντινούπολη ο

του Φαρμακίδου επέδρασε κατά την αναδιοργάνωση της εσωτερικής διοικήσεως της Εκκλησίας «δότι η Πολιτεία δεν εστηρίζει ένθετη επί των υπό του Συνοδικού Τόμου καθορισθεισών κανονικών βάσεων διοικήσεως της Εκκλησίας».

3. Δύο έτη μετά την πολιτική ένωση των Ιονίων Νήσων με την Ελληνική Επικράτεια (1864), η Ιερά Σύνοδος εξήγησε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την υπαγωγή της Επιπλήσιας στην δικαιοδοσία της Εκκλησίας της Ελλάδος, ως συνέχεια του Ελλαδικού αυτοκέφαλου του 1850 και ως φυσική εξέλιξη και επέκτασή του. Αρχικώς προεβλήθη από την Επιπλήσια μεγάλη άρνηση και αντίθεση στην εκκλησιαστική αφομοίωση, πρωτοστατούντος του πολιτικού Γεωργίου Τυπάλδου – Ιακωβάστου, αδελφού του Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως του Οικουμενικού Θρόνου Κωνσταντίνου. Μετά από πολλούς αγώνες, το 1866, Συνοδική πράξη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ανεγνώρισε «άνευ ετέρου» ως ακολούθως το κανονικό αυτό δικαίωμα της Εκκλησίας της Ελλάδος: «Επεί δε ήδη του Ιονίου Κράτους ενωθέντος τω Ελληνικών Βασιλεών, κα πάντωντων εκείνου πολιτικών πραγμάτων προς τούτο συναρμοσθέντων και αφομοιώ-

θέντων... κατείδομεντην περί ήδη λόγος ένωσιν της Εκκλησίας της Επιπλήσιας εύλογον... και φυσική ούσαν συνέπειαν της εν τοις πολιτικούς πράγμασιν αφομοίωσεως, ομολογουμένων απαιτούσης και την Εκκλησιαστικήν». Τοιουτοπρότιμος προσαρτήθηκαν στην Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ελλάδος και απετέλεσαν εκκλησιαστικές επαρχίες αυτής και οι Μητροπόλεις των Ιονίων Νήσων.

Το αυτό επανελήφθη και το 1882, χωρίς καμία δυσκολία, με αντίστοιχη Συνοδική και Πατριαρχική Πράξη και για τις εκκλησιαστικές επαρχίες της Θεσσαλίας και τημήματος της Ηπείρου, που είχαν προσενωθεί το 1881 στην Ελληνική Επικράτεια. Συνεπώς μέχρι του τέλους των Βαλκανικών Πολέμων υφίστατο στην Ελλάδα μία Αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία.

Όμως, λόγω της τότε κρατούσης εκρύθμου καταστάσεως, δεν τηρήθηκε η ίδια πρακτική και για τις περιοχές εκείνες που προσαρτήθηκαν στην Ελληνική Επικράτεια, μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους 1912-1913. Πράκτεια γιατίς περιοχές της Μακεδονίας, της Θράκης, της Ηπείρου, των νήσων του Ανατολικού Αιγαίου και της Κρήτης, η οποία σημειωτέον είχε ήδη ένα ημιαυτόνομο καθεστώς, βασιζόμενο σε σύμβαση που είχε συναφθεί το 1900 μεταξύ Οικουμενικού Πατριαρχείου και Κρητικής Πολιτείας. Οι περιοχές αυτές υπήργαντο εκκλησιαστικώς στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, διό και εγενώθη πάλι το ζήτημα της αφομοίωσεως των Μητροπολιτικών αυτών επαρχιών με την Εκκλησία της Ελλάδος. Όμως τα δραματικά γεγονότα της εποχής εκείνης, όπως ο εθνικός διχασμός και η Μικρασιατική καταστροφή, παρά τις εκατέρωθεν καλές προθέσεις, επηρέασαν αρνητικώς τις εξελίξεις στο θέμα της προσαρτήσεως των Μητροπολιτικών των Νέων Χωρών, όπως αποκαλούνταν μέχρι σήμερα με τον αδόκυμο αυτόν όρο, οι εκκλησιαστικές αυτές περιοχές.

Λύση στο πρόβλημα δόθηκε το έτος 1928, όταν μετά από μακρά διαδικασία, οι εν λόγω εκκλησιαστικές επαρχίες, με Συνοδική και Πατριαρχική πράξη της 4ης Σεπτεμβρίου, «παρεχωρήθησαν επιπροπικώς» και «υπό τύπον προσωρινότητος» στην Εκκλησία της Ελλάδος, ενώ πνευματικώς παρέμειναν υπό το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Επρόκειτο όμως για μία συμβατική ρύθμιση, ασύμφωνη με τους ιερούς κ

Η ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ «Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ» ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 4η ΣΕΛΙΔΑ πάσης Ελλάδος και Πρόεδρο της Ιεραρχίας Χριστόδουλο, ήτοι «διαγραφή απότα Δίπτυχα της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως και διακοπή της κοινωνίας εν τη λατρεία και τη διακήσει». ¹⁴ Είναι δε γνωστόν ότι η κρίση εκείνη, μεταξύ του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Εκκλησίας της Ελλάδος, είχε αίσιο τέλος μετά από αμοιβαίες υποχωρήσεις των δύο πλευρών και την επίδειξη φιλαδέλφου πνεύματος.

Παρ' ολίγον όμως να διαταραχθούν και πάλι οι σχέσεις των δύο Εκκλησιών κατά τον π. Ιούνιο, εξ αφορμής της πληρώσεως της κενής Μητροπολιτικής έδρας των Ιωαννίνων, όταν ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Βαθύλοιμας επρότεινε ως υποψήφιο κληρικό του κλήματος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Μάλιστα οι εφημερίδες και τα Μ.Μ.Ε. ηρχόληθησαν εκενώς με το θέμα και μήνησαν για «ειρό πόλεμο για τα Ιωάννινα», για «έντονες παρασκηνιακές διεργασίες και ψυχροπολεμικό κλίμα», που είχε προκαλέσει εντάξεις «στο εσωτερικό της Ιεραρχίας». ¹⁵ Ευπυχώς όμως το θέμα δεν είχε συνέχεια και τοιουτορότιως απεφεύχθη άλλη μάεπική συνηθισμένη θέματος σε αλλότριες και αντικανονικές ατραπούς.

4. Όμως αποτελεί αναντίρρητο γεγονός ότι η Πατριαρχική και Συνοδική εκείνη Πράξη του 1928 έχει περιπλέξει τις σχέσεις της Εκκλησίας της Ελλάδος με το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Και τούτο δίστι η Ελλαδική Εκκλησία ζειέκτοτε σε ένακαθεστώς αυτοκεφαλίας, το οποίον δεν ανταποκρίνεται, όπως έπρεπε, στην σύγχρονη λειτουργική και διοικητική της πρακτική. Παραπρείται δηλαδή στην Ελλάδα ένα περίεργο διοικητικό «μωσαϊκό, αποτελούμενο από τέσσαρα στοιχεία, ήτοι: α) της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Ελλάδος, β) της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας στην οποία προσαρτήθηκαν οι Μητροπόλεις των «Νέων Χωρών», μόνον «ψιλώ τω ονόματι», υπαγόμενες στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, γ) της ημιαυτόνομης Εκκλησίας της Κρήτης και δ) των Μητροπόλεων των Δωδεκανήσων, εξαρτωμένων απολύτως από το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Συνεπώς η Αυτοκέφαλη Εκκλησίας Ελλάδος δεν συμπίπτει με την «εν Ελλάδι Εκκλησία», αντιθέτως μάλιστα εμφανίζει ένα πολυχριστικό εκκλησιαστικό διοικητικό σύστημα και είναι η μόνη Ορθόδοξη χώρα στην οποία εφαρμόζονται τέσσαρα διαφορετικά εκκλησιαστικά καθεστώτα.

Αλλά και η μημόνευση της Ιεράς Συνόδου, δηλαδή ενός συλλογικού σώματος και όχι του «πτώτου», του εκάστοτε δηλαδή «Αρχεπισκάπου Αθηνών και πατέρας Ελλάδος», πολύ δε περισσότερο δύο εκκλησιαστικών φράχων, όπως συμβαίνει με τους Μητροπολίτες των «Νέων Χωρών», οι οποίοι μημονεύουν του εκάστοτε Πατριάρχου και της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, «θεωρείται από όλους ανεξαιρέτως τους θεολογικούς κύκλους σε δεθνές διορθόδοξο επίπεδο», ώς εκκλησιαστικώς απαράδεκτη». ¹⁶ Όμως, με δεδομένη την αρχή «ελευθέρα Εκκλησία εν ελευθέρω κράτει», η Εκκλησία της Ελλάδος πρέπει να είναι ολόκληρος ελευθέρα, «να συμπεριλαμβάνωνται δε εις αυτήν όλα τα εν Ελλάδι εκκλησιαστικά τμήματα, εξαφανίζομένων όλων των υποδηλωτικών των προσαρτήσεων τεχνικών όρων («νέαι χώραι»), οι οποίοι και από εθνικής απόψεως είναι ολέθριοι».

Γιατούς παραπάνω λόγους έχει πολλάκις επισημανθεί από διατρεπείς θε-

ολόγους ότι με πνεύμα αγάπης, συνέσεως, αφοιβαιότητος και προ παντός προσήλωσης στην Ορθόδοξη Εκκλησιολογία, ¹⁷ τα ως άνω τμήματα του Ελλαδικού χώρου πρέπει να συγχωνευθούν απολύτως με την Εκκλησία της Ελλάδος και να μη διαιωνίζεται η εκκλησιαστική αυτή «αναρχία», η οποία, όπως απέδειξε το πρόσφατο παρελθόν, συνεπάγεται και άλλα εκκλησιαστικά κακά. Άλλωστε καίτη «δικαιώματα» του Οικουμενικού Πατριαρχείου επί των Μητροπόλεων των λεγομένων «Νέων Χωρών» είναι ανύπαρκτα, μετά την οριστική και ουσιαστική αφομοώση με την Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ελλάδος.

Είναι δε προφανές ότι η Εκκλησιαστικής Ελλάδος, ιστότιμη και ανεξάρτητη αυτοδιοίκητη με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, τηρουμένης της κανονικής τάξης, ουδέποτε θα παύσει να συνδέεται με σχέσεις «θυματέρας προς μητέρα Εκκλησία» με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, όπως δεν θα παύσει ποτέ και το Οικουμενικό Πατριαρχείο να είναι Μητέρα και των άλλων Ορθοδόξων αυτοκέφαλων Εκκλησιών της Βαλκανικής, το ανώτερο πνευματικό κέντρο και το μέσον επικοινωνίας ολοκλήρου του Ορθοδόξου κόσμου.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Θρησκευτική και Χριστιανική Εγκυκλοπαίδεια, τομ. Γ', Αθήναι, 1940, σ. 358.

2. Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου, Η Εκκλησιαστικής Ελλάδος, Εν Αθήναις, 1954², σ. 138.

3. Πρωτοπρ. Γεωργίου Δ. Μεταλληνού, Παράδοση και Αλλοτρίωση. Βλ. το κεφ. Το Ελλαδικό Αυτοκέφαλο. Εκδ. Δόμος, σ. 230. Πρβλ. του ίδιου: Το Ελλαδικό Αυτοκέφαλο ανέμεσα στοχθες και στο σύμερα. Περιοδικό «ΣΥΝΑΞΗ» τ. 23 (1987), σ. 9 κ.ε.

4. Θρησκευτική και Χριστιανική Εγκυκλοπαίδεια, ο.π., σ. 359.

5. Πρωτοπρ. Γεωργ. Δ. Μεταλληνού, ο.π., σ. 248.

6. Του αυτού, σ. 251 κ.ε.

7. Του αυτού, Η εκκλησιαστική αφομοώση της Επτανήσου ως εξέλιξη του Ελλαδικού Αυτοκέφαλου, Τρίκαλα, Αθήνα, 2004, σ. 6.

8. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια, τομ. 9ος, σ. 684.

9. Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου, ο.π., σ. 140-141. Θρησκευτική και Χριστιανική Εγκυκλοπαίδεια, ο.π., σ. 369.

10. Χρυσοστόμου Α. Παπαδοπούλου, ο.π., σ. 142.

11. Πρωτοπρ. Γεωργίου Δ. Μεταλληνού, ο.π., σ. 11.

12. Βλ. «ΔΙΠΤΥΧΑ» της Εκκλησίας της Ελλάδος, Εκδ. Αποστ. Διακονίας (2014), σ. 319.

13. Βλασίου Ιω. Φειδά, Το «αυτοκέφαλον» και το «αυτόνομον» εν τη Ορθοδόξω Εκκλησίᾳ Νέας Αιγαίνων, τ. ΟΑ' (1979), σ. 30. Πρωτοπρ. Γεωργίου Δ. Μεταλληνού, ο.π., σ. 127.

14. Αρχιμ. Χρυσοστόμου Σαββάτου (νυν Μητροπολίτου Μεσσηνίας), Ιστορική θεωρηση της κρίσεως μεταξύ της Εκκλησίας της Ελλάδος και του Οικουμενικού Πατριαρχείου, «Εκκλησία», (2004), σ. 632 κ.ε.

15. Εφημ. «ΤΟ ΒΗΜΑ», 22 Ιουνίου 2014.

16. Πέτρου Βασιλειάδη, Επιστροφή στο Θεολογικό Διάλογο. Η μόνη διέξοδος για την εκκλησιαστική κρίση. «Εκκλησία» (2004), σ. 368.

17. Αμήκα Σ. Αλιβέζατου, Η αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ελλάδος. Περιοδ. «Ορθοδοξος Σκέψις» (1959), σ. 141.

18. Πέτρου Βασιλειάδη, ο.π.

19. Αμήκα Σ. Αλιβέζατου, ο.π., σ. 142.

ΘΕΡΙΝΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΤΑΣΕΩΣ

Τί βιβλίο διαβάσατε αυτό το καλοκαίρι; Ήταν κάποτε μία συνηθισμένη ερώτηση. Δεν ψέρω πόση σχέση έχει με τη σημερινή πραγματικότητα και με τις θερινές διακοπές των νέων μας. Σήμερα τα πρότυπα διακοπών και ψυχαγωγίας που προβάλλονται δεν έχουν μεγάλη σχέση με την πνευματική ανάπτυξη, με την παράδοση του τόπου, με την πραγματική ψυχ-αγωγή της ψυχής. Κι άμως τώρα που η πόλη υπὲρ υρη Κωνσταντίνος Χολέβας- Πολιτικός Επιστήμων

ουνκαί τη δύναμη των λίγων, αλλά φλόγιων εθελοντών, οι οποίοι διασώζουν την τοπική παράδοση και την προβάλλουν στον επισκέπτη. Χαρακτηριστικά παραδείγματα που μού έρχονται στο νου: Το Λαογραφικό Μουσείο του Συνδέσμου Γραμμάτων και Τεχνών στην Κοζάνη, το Μουσείο Μακεδονομάχων στο Μεγάλο Μετέωρο, το Ναυτικό και Ιστορικό Μουσείο Γαλαξείδιου, το Λαογραφικό Μουσείο της Καλύμνου και τόσα άλλα. Αν δεν αξιοποίησουμε το καλοκαίρι για να δεξιούμε στους νέους μας την αρχαία, βιζαντινή και νεοελληνική ιστορική μας κληρονομιά, τότε θα τα αφήσουμε αθωράκια. Χωρίς προοπτική και όραμα γιατο μέλλον, χωρίς αυτοπεποίθηση, χωρίς απαντήσεις και τεκμήρια απέναντι στις θρασύτατες προπαγάδες των γειτόνων.

Προσφάτως παραπήρω την αξέπανη πρωτοβουλία τοπικών συλλόγων ή δημοτικών αρχών να διοργανώνουν ουσιαστικές πολιτιστικές συναπτήσεις και πνευματικές ευκαιρίες σε μικρά μέρη με έμφαση στην ελληνορθόδοξη ταυτότητά μας. Μικρά συνέδρια, πηγερίδες, συζητήσεις, ξεναγήσεις, τέτοιες χιονοφέρες δραστηριότητες προσφέρονται στον παραθεριστή και στα παιδιά του. Αρκεί να ενδιαφερθούμε και να θελήσουμε να μετάσχουμε. Είναι συγκινητικό να παρακολουθείς επιστημονικά συμπόσια σε μικρά χωριά σε συνδυασμό με το θερινό αντάμωμα των «Αποδήμων» του χωριού με απαρχή τη Θεά Λειτουργία και με κατάληξη ένα γλέντι με δημοτικούς χορούς.

Είμαστε πνευματικά πλούσιοι. Όταν αγχωνόμαστε για τα υλικά τότ

Πολλά ...εν ολίγοις

Επιμέλεια - σύνταξη
Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Στον αύλειο χώρο του Επισκοπείου, ο Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος έχει μετατρέψει εναν μικρόχώρο, σε κήπο, από τις φρέστου καλοκαριών.

Εφύτεψε ο πωροκηπεύτης υπικά, όπως, ντομάτες, μελιντζάνες, πιπεριές, κρεμμύδιακ.α.

Κάθε μέρα, "έκλεβε" λίγο από τον πολύτιμο χρόνο του και τον επιμελείτο. Την περασμένη δε Κυριακή, μετά την Θεία Λειτουργία στο παρεκκλήσιο της Αρχιεπισκοπής, Άγιοι Ιωάννη τον Θεολόγο, θεάφεσε την καλλιέργειά του.

Δεν γνωρίζουμε εάν κατά τη διάρκεια της χειμερινής περιόδου υπάρξει καλλιέργεια με θερμοκήπεια.

Ο Σεβασμιώτατος στην Τρίπολη

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, μετά την εκδήλωση παράδοσης - παραλαβής του νέου Διοικητού της 116 Π.Μ. Αράξου, που πραγματοποιήθηκαν χθες το Παρασκευή 29 Αυγούστου το πρωί, αναχώρησε για την Τρίπολη όπου θα συμμετάσχει στις εκδηλώσεις εορτασμού της Ιεράς Μνήμης του Αγίου Αλεξάνδρου, όπου άγειται ονομαστήριά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας κ.κ. Αλέξανδρος.

Χθες το απόγευμα, στο χωριό Πάπαρι Τριπόλεως, γενέτειρα του οικείου Μητροπολίτου, τελέσθηκε Μέγας πολυαρχιερατικός Εσπερμός στον Ιερό Ναό του Αγίου Αλεξάνδρου.

Σήμερα, στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Βασιλείου Τριπόλεως θα τελεσθεί Αρχιερατικό Συλλείτουργο. Εν συνεχείᾳ χοροστατούντος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάστης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, θα ορκισθεί ο Περιφερειάρχης Πελοποννήσου κ. Πέτρος Τατούλης, οι Αντιπεριφερειάρχες και το λοιπό Περιφερειακό Συμβούλιο.

Θυρανοίξια Ναού

Την Δευτέρα το απόγευμα 1η Σεπτεμβρίου 2014, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος θα μεταβεί οδικώς έως το χωριό Λακκώματα του Δήμου Ερυμάνθου.

Κατόπιν, πεζός θα διαβεί δύσβατη περιοχή, εκεί όπου ένας ευσεβής συμπολίτης μας - αστυνομικός - έχει ανεγείρει Ιερό Ναό αφιερωμένον εις την Κοίμηση της Θεοτόκου. Ο Σεβασμιώτατος, θα τελέσει την Ακολουθία των Θυρανοίξιων, Αγιασμό και εν συνεχείᾳ τον πρώτο Αρχιερατικό Εσπερινό.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι ο εν λόγω συμπολίτης μας έφτιαξε μόνος του, εκ θεμελίων το Ναό.

OPTICAL CENTER

Ευφροσύνη Φωτίου Καραβίτη

ΟΠΤΙΚΟΣ - ΟΠΤΟΜΕΤΡΗΣ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

* Εκτελούνται συνταγές όλων των Ασφαλιστικών Ταμείων Υγείας

* Νέες παραλαβές 2014 σε γυαλιά πλίου και οράσεως Οι πιμές μειώνονται, η ποιότητα παραμένει στο ύψος της

Παντανάσσης 43 και Κορίνθου στον πεζόδρομο

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

Ο Εκκλησιοπόλογος

Οι εργασίες για την ολοκλήρωση του Ιερού Ναού του Αγ. Αντωνίου στα Κρύα Ιτεών συνεχίζονται...

Με τη Χάρη του Θεού, την ευλογία του Αγίου Αντωνίου, την ευχή και προσευχή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Χρυσοστόμου, ο Ιερός Ναός στα Κρύα Ιτεών συνεχίζεται, παρ' όλη την δυσκολία των καιρών που βιώνουμε.

Αυτή τη φορά η προσφορά προέρχεται από την ευλογή μηνημονίου του κ. Γεωργίου Καϊτης κ. Δήμητρας Τ. οι οποίοι ανέλαβαν με δική τους δαπάνη τα εσωτερικά επιχρύσιμα του Ναού του Αγίου Αντωνίου, καθώς και τις προσπατούμενες εργασίες όπως η υποδομή ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων και υποδομή πορτοπαρα-

θύρων.

Το ιδιαιτέρως δαπανηρό αυτό έργο, θα βοηθήσει σημαντικά στην ολοκλήρωση του Ιερού μας Ναού.

Εκφράζουμε λοιπόν μέσα από την καρδά μας τις θερμές ευχαριστίες μας και παρακαλούμε τον Άγιον Θεόν να χαρίζει στους ίδιους, αλλά και στην οικογένειά τους υγεία και κάθε ευλογία.

Ευχαριστούμε επίσης τις εταιρείες ΤΙΤΑΝ και ΤΕΡΝΑ για τις μέχρι τώρα χρήσιμες χορηγίες τους σε δομικά υλικά.

Ευχαριστούμε δε και όλους όσους μέχρι τώρα στήριξαν και συνεχίζουν να στηρίζουν το έργο της ανεγέρσεως του Ιερού μας Ναού εκ του περισσεύματος της αγάπης τους είτε με συνδρομές και δωρεές, είτε ανταποκρινόμενοι στους μηνιαίους εράνους μας.

Εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου & της Ερανικής Επιτροπής π. Ιωάννης Δημητρόπουλος

ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ ΕΡΓΑΓΙΕΣ

- * Πορτοπαράθυρα (επείγον)
- * Εξωτερική Θερμοπρόσωψη (επείγον)
- * Δάπεδο
- * Ανελκυστήρ ΑΜΕΑ
- * Ηχητική εγκατάσταση
- * Ξυλόγλυπτα
- * Αγιογραφίες
- * Κλιματισμός Κ.α.

Για όποιον θέλει να ενισχύσει ή να συνεισφέρει με οποιονδήποτε τρόπο (προσφορά οποιασδήποτε εργασίας ή προσφορά οικογένειας) στην ολοκλήρωση και αποπεράτωση του μοναδικού Ναού του Αγίου Αντωνίου στην πόλη των Πατρών μπορεί να επικοινωνεί μαζί μας κατά τους παρακάτω τρόπους:

Ταχυδρομική Διεύθυνση:

I.N. Αγίων Χαραλάμπους & Αντωνίου

Κρύα Ιτεών

26332 Πάτρα

Greece

Ηλεκτρονική διεύθυνση:

ioannisdim@hotmail.gr

Τηλέφωνα: 2610340902 και 6936581661
Μπορείτε να καταθέτει χρήματα στον τραπεζοκό λογαριασμό που διατηρεί ο Ναός μας, ενημερώντας μας πάντα, για να λάβει και την ανάλογη απόδεξη.

Εθνική Τράπεζα

226/296222-53

IBAN

GR05011022600000226
29622253

Στην αιωνιότητα ο Μητροπολίτης Μεγάρων κυρός Βαρθολομαίος

Σε κλίμα συγκίνησης τελέστηκε χθες Παρασκευή 29 Αυγούστου η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού Μητροπολίτου Μεγάρων και Σαλαμίνος κυρού Βαρθολομαίου.

Η κηδεία του μακαριστού Μητροπολίτου τελέστηκε στον Ιερό Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μεγάρων, προεξάρχοντος του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου.

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο εκπροσώπησε ο Σεβ.

Μητροπολίτης Προικονήσου κ. Ιωσήφ, ενώ τον επικήδειο λόγο εκ μέρους της Ιεράς Συνόδου ξεφώνησε ο Αρχιγραμματέας Θεοφίλεστας Επίσκοπος Διαιλείας κ. Γαβριήλ.

Ο εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου μιλώντας για το μακαριστό Μητροπολίτη Βαρθολομαίο μεταξύ άλλων τόνισε: "Ο μακαριστός Ιεράρχης συνδέόταν με προσωπική και έντιμη φιλία με τον Οικουμενικό Πατριαρχή και πλειάδα Αγίων Αρχιερών του Θρόνου."

Επίσης ο Μητροπολίτης Προικονήσου ανέφερε: "Ο Μητροπολίτης Μεγάρων ήταν ταπεινός, ειρηνοποιός, ευγενής, αφιλοχρήματος και αφιλάργυρος, φιλάδελφος, ήταν ένας άνθρωπος που διήλθε ως άγγελος κυρίου."

Στη συνέχεια τον λόγο είλαβε ο Τοπιοτηρής της Ιεράς Μητροπόλεως Μεγάρων Σεβ. Μητροπολίτης Νικαίας κ. Αλέξιος, οποίος εξήρε την προσωπικότητα του μακαριστού Μητροπολίτη Βαρθολομαίου.

"Ο μακαριστός Μητροπολίτης Βαρθολομαίος υπήρξε πιστός μέχρι θανάτου και η μακράν ποιμαντορία του υπήρξε λαμπρά", πρόσθεσε μεταξύ άλλων κ. Αλέξιος.

Σε άλλο σημείο ο Μητροπολίτης Νικαίας ανέφερε: "Υπήρξε πιστός στον Θεό, ευγενής στα πλάσματά του, όταν επικοινωνούσαμε μαζί του μας ενέπνευε η ευγένια του και ο καλός του λόγος."

Τέλος λόγο ξεφώνησε και ο Πρωτοσύκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Επίσκοπος Ελευσίνος Δωρόθεος, ο οποίος αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του μακαριστού Μητροπολίτου Βαρθολομαίου και στην άριστη συνεργασία που είχαν όλα αυτά τα χρόνια.

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στους Μητροπολίτες της Θράκης

Συνάντηση με τους Μητροπολίτες της Θράκης, Ξάνθης Παντελεήμονα, Διδύμου τείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου Δαμασκηνού, Αλεξα

ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

ΤΟΥ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος
και Μεγαλοπόλεως κ.κ. Ιερέμια

Η ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι το Σώμα του Χριστού, ένας πνευματικός οργανισμός στον οποίο Κεφαλή είναι ο Χριστός. Στην Εκκλησία υπάρχει μία κοινή πίστη, μία κοινή καθολική συνείδηση, που οδηγείται από τον Άγιο Πνεύμα. Αυτή η καθολική συνείδηση είναι πάντοτε στην Εκκλησία, αλλά εκφράζεται κατά τρόπο περισσότερο καθορισμένο στις Οικουμενικές Συνόδους. Κατά τον 37ο

Κανόνα των Αγίων Αποστόλων, δηλαδή από την αρχαία Εκκλησία, δυό φορές το έτος πρέπει να γίνονται τοπικές Σύνοδοι των διαφόρων Ορθοδόξων Εκκλησιών. 1 Ομοίως συχνά στην ιστορία της Εκκλησίας γίνονταν Σύνοδοι περιφερειακών επισκόπων, που αντιπροσώπευαν μια ευρύτερη περιοχή από την περιοχή μάς τοπικής Εκκλησίας, καιακόμη γίνονται Σύνοδοι Επισκόπων όλης της Ορ-

θόδος Εκκλησίας, Ανατολικής και Δυτικής. Οι Οικουμενικές Σύνοδοι διατυπώνουν με ακρίβεια ορισμένες θεμελιώδεις αλήθειες της ορθόδοξης χριστιανικής πίστης υπερασπίζοντας την παλαιά διδασκαλία της Εκκλησίας κατά των διαστροφών των αιρετικών. Οι Οικουμενικές Σύνοδοι επίσης διατυπώνουν ορισμένους Νόμους και Κανόνες που ρυθμίζουν την δημόσια και ιδιωτική χριστιανική ζωή, οι οποίοι καλούνται Εκκλησιαστικά Κανόνες και απαιτείται από όλους τους πιστούς η υπακοή σ' αυτούς. Τέλος, οι Οικουμενικές Σύνοδοι επιβεβαίωσαν διατάγματα ορισμένων Τοπικών Συνόδων και επίσης τις δογματικές εκθέσεις που συνέταξαν, ορισμένοι Πατέρες της Εκκλησίας, όπως για παράδειγμα την Έκθεση της πίστεως του αγίου Γρηγορίου του θαυματουργού, Επισκόπου Νεοκαισαρείας, 2 τους Κανόνες του αγίου Βασιλείου του Μεγάλου 3 και άλλων Πατέρων.

Όταν στην ιστορία της Εκκλησίας συνέβαινε Σύνοδοι Επισκόπων να εκφράζουν αιρετικές δοξασίες στις αποφάσεις τους, τότε η καθολική συνείδηση της Εκκλησίας ταρασσόταν και δεν πρεμούσε μέχρις ότου στερεωνόταν πάλι η ορθόδοξη αλήθεια διά μέσου άλλης Συνόδου. Δεν πρέπει δε να λησμονούμε ότι οι Σύνοδοι της Εκκλησίας έκαναν πις δογματικές διατάξεις τους μετά από προσεκτική και πλήρη εξέταση όλων των χωρών της Αγίας Γραφής των σχετικών με το θιγόμενο θέμα και ότι η ερμηνεία που έδωσε η οικουμενική Εκκλησία στα χωρία αυτά, αυτή είναι η σωστή ερμηνεία τους. Έτσι οι διατάξεις των Συνόδων οι σχετικές με την πίστη εκφράζουν την αρμονία της Αγίας Γραφής και της καθολικής Παράδοσης της Εκκλησίας. Γ' αυτόν τον λόγο οι διατάξεις αυτές έγιναν αυθεντικές, απαραβάτες, έγιναν η ακουμενική και ιερή Παράδοση της Εκκλησίας, που στηρίζεται στην Αγία Γραφή και την Αποστολική Παράδοση.

Πολλές αλήθειες της πίστης μας είναι τόσο σαφείς από την Αγία Γραφή, ώστε δεν μπορούν να παρεμπηνευθούν από τους αιρετικούς· έτσι σχετικά με τις αλήθειες αυτές δεν έχουμε ειδικές διατάξεις των Συνόδων. Άλλες όμως αλήθειες, που τα σχετικά μεαυτές χωρία της Αγίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

ΛΑΖΑΡΟΣ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΑΗ 11-13 ΠΑΤΡΑ (έναντι Ι.Ν. Αγ. ΑΝΔΡΕΑ)

Τηλ. & Fax: 2610 314.320

Πλήρεις ιερατικές στολές,
αρίστης ποιότητος,
μόνο με 380 ευρώ!

Γραφής επιδέχονται παρεμπιγμέες από τους αιρετικούς, στερεώνονται από τις Συνόδους.

Όλες οι δογματικές διατάξεις των Συνόδων, όλες οι Οικουμενικές Σύνοδα αναγνωρίζουν ως πρωταρχικό και θεμελιώδες το Σύμβολο πίστεως της Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως⁴ και απαγορεύουν οποιαδήποτε αλλαγή σ? αυτό, όχι μόνο αλλαγή στις ιδέες, αλλά και στα λόγια, είτε προσθέτοντας είτε αφαιρώντας (διάταξη της Γ/ Οικουμενικής Συνόδου, που επαναλήφθηκε από την Δ/, Ε/, ΣΤ/ και Ζ/ Οικουμενική Σύνοδο).

Οι αποφάσεις οι σχετικές με την πίστη τοπικών Συνόδων ή μερικές εκθέσεις αγίων Πατέρων, που γίνονται παραδεκτές από όλη την Εκκλησία, αριθμούνται στον δεύτερο Κανόνα της ΣΤ/ Οικουμενικής Συνόδου (της εν Τρούλλω).⁵

ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Στην εκκλησιαστική ορολογία Δόγματα είναι οι αλήθειες της χριστιανικής διδασκαλίας, οι αλήθειες της πίστης μας και Κανόνες είναι οι σχετικές με την εκκλησιαστική τάξη και διοίκηση, μετις υποχρεώσεις της εκκλησιαστικής ειραρχίας και κάθε χριστιανού, που πρέρχονται από την ευαγγελική και αποστολική διδασκαλία. Για την ένωση της λ. «Κανόνας» βλ. υποσ. 9, του ζου δογμα μαθήματος.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΩΣ ΟΔΗΓΟΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΠΙΣΤΗΣ

Σε θέματα πίστης, για την ορθή ένωση των αγίων Γραφώνκαι για να διακρίνουμετην αυθεντική παράδοση της Εκκλησίας από φευδείς διδασκαλίες, επικαλύμαστε τα έργα των αγίων Πατέρων της Εκκλησίας μας, γιατί παραδεχόμαστε ότι η ομοφωνία όλων των Πατέρων και διδασκάλων της Εκκλησίας μας στην διδασκαλία της πίστης μας είναι ένα αναμφίβολο σημείο της αλήθειάς της. Οι φιλόσοφοι έστησαν «πύργο Βαβέλ», γιατί οι ιδέες τους προκαλούν σύγχυση. Οι άγιοι Πατέρες έστησαν πύργο ομοφωνίας! Ενώ υπήρχαν ποικίλοι στους τρόπους, όμως βίωναν όλοι και κήρυτταν την ίδια πίστη. Οι άγιοι Πατέρες υπεράσπισαν την αλήθεια της πίστης μας με σθένος πολύ, μη φοβούμενοι ούτε τις απειλές, ούτε τους διωγμούς, ούτε και αυτόν τον θάνατο.

Μελετώντας τα ιερά συγγράμματα των Πατέρων της Εκκλησίας μας μαθαίνουμετα δόγματα της πίστης μας με τις μαρτυρίες μάλιστα γία αυτά από την Αγία Γραφή· και ακόμη από τα συγγράμματα των αγίων Πατέρων μαθαίνουμε την ηθική διδασκαλία των δογμάτων, το πως θα μπορέσουμε να βιώσουμετα δόγματα στην ζωή μας. Χρειάζεται όμως προσοχή σε μερικές προσωπικές γνώμες των Πατέρων και διδασκάλων της Εκκλησίας σε θέματα που δεν έχουν καθοριστεί ακριβώς από την Εκκλησία. Οι γνώμες αυτές δεν πρέπει να συγχέονται με τα δόγματα, κατά την ακριβή έννοια της λέξης· δεν αναγνωρίστηκαν ως πλήρως σύμφωνες με την γενική καθολική πίστη της Εκκλησίας και γία αυτό δεν έχουν πλήρη αυθεντικότητα.⁶

ΟΙ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΣΤΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Η καθολική συνείδηση της Εκκλησίας μας, σ? ο, τι αφορά στην διδασκαλία της πίστης μας, εκφράζεται επίσης στην ορθόδοξη λατρεία μας και είναι καταγραμμένη στα λειτουργικά μας βιβλία. Όπας διαβάζει και κατανοεί τα βιβλία αυτά γνωρίζει, πραγματικά, την ορθόδοξη πίστη μας. Οι συνθέτες και ποιητές των ύμνων της Εκκλησίας μας ήταν μεγάλοι θεολόγοι, ήταν θεοφόροι ανθρώποι. Γιά παράδειγμα αναφέρουμε την «Παρακλητική» ή «Οκτώηχο», το ποιητικό θρύλο της Ορθόδοξης λατρείας μας. Το βιβλίο αυτό είναι κυρίως έργο του αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, αγίου πατέρα του 8ου αιώνα, που εκφράζει την ορθόδοξη θεολογία των μεγάλων Πατέρων της Εκκλησίας μας.

Η ορθόδοξη λατρεία μας εκφράζει πολύ πιστά την διδασκαλία των αγίων Αποστόλων και Πατέρων της Εκκλησίας μας και σε δογματικά και σε ηθικά θέματα. Αυτό εκφράζεται καθαρά στο παρακάτω Κοντάκι της ακολουθίας των αγίων τριακοσίων δέκα ακτών θεοφόρων Πατέρων της Α/ Οικουμενικής Συνόδου: «Των Αποστόλων το κήρυγμα και των Πατέρων τα δόγματα, τη Εκκλησία, μίαν την πίστην εσφράγισαν· και χιτώνα φορούσα της αληθεάς, τον υφαντόν εκ της άνω θεολογίας, ορθοτομεί και δοξάζει της ευσεβείας το μέγα μυστήριον».

ΤΑ ΣΥΜΒΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Σύμβολα» στην Εκκλησία μας καλούνται κείμενα, που έχουν διατυπωμένους τους όρους της πίστης μας ή και σημεία που παριστάνουν κάποια αλήθεια της πίστης, όπως ο ιχθύς (Ιησούς Χριστός Θεού Υιός Σωτήρ), ο Σταυρός κ.α.

Γενικά η Ορθόδοξη Ανατολική Εκκλησία μας δεν έχει συμβολικά βιβλία, που να συντάχθηκαν από Οικουμενική Σύνοδο ή από Πατέρες, έχουμε όμως τα εξής Σύμβολα:

α) Το Αποστολικό Σύμβολο, που λέγεται έστι γιατί έχει αποστολικό περιεχόμενο, όπως λέει ο άγιος Κύριλλος ο Ιεροσολύμων, 7 και όχι γιατί συντάχθηκε από τους αγίους Αποστόλους, όπως πιστεύουν ταλαιπότερα από λανθασμένη πληροφορία του Ρουφίνου. Κατά τους λόγους του Κυρίου μας (βλ. Μαθ. 28, 19) όσοι εδέχοντο το κήρυγμα των Αποστόλων έπρεπε να βαπτίζονται εις το άνομα της Αγίας Τριάδος. Δημιουργήθηκε λοιπόν, η ανά-

Ο Εκκλησιολόγος

γκη από την αρχή να γίνει μια σύντομη ομολογία πίστης, που θα περιελάμβανε τις γενικώτερες αλήθειες του Χριστιανισμού περιΑγίας Τριάδος και Εκκλησίας. Η ομολογία αυτή σιγά-σιγά δεχόταν διάφορες προσθήκες για μια πληρεστερή έκθεση, αλλά κυρίως για την αντίκρουση των αναφανειών αιρέσεων. Πάντως το Αποστολικό Σύμβολο συντάχθηκε προ του 200 π.Χ. και η αρχαιότερη μορφή του πρέπεινα αναζητηθεί στους αποστολικούς χρόνους, σύμφωνα και με το αποστολικό χωρίο: «Ωμολόγησας την καλήν ομολογίαν ενώπιον πολλών μαρτύρων» (Α/ Τιμ. 6, 12).

β) Το Σύμβολο της Νικαίας και Κωνσταντινουπόλεως, το λεγόμενο «Σύμβολο της Πίστεως» ή κοινώς «Πιστεύω». Αποτελείται από δώδεκα άρθρα, από τα οποία τα μεν πρώτα εππάθεστηκαν από την Α/ Οικουμενική Σύνοδο στην Νίκαια της Βιθυνίας (325 μ.Χ.) και τα υπόλοιπα πέντε από την Β/ Οικουμενική Σύνοδο στην Κωνσταντινούπολη (381 μ.Χ.). Δεν πρόκειται για δύο διαχωρισμένα μεταξύ τους σύμβολα, αλλά για ένα ενιαίο σύμβολο, το οποίο εξέδωσε η Α/ Οικουμενική Σύνοδος, την ίδια την Εποχή της Αγίας Γραφής. Η Ορθόδοξη Χριστιανική Κατήχηση του Μητροπολίτου Μόσχας Φλαρέτου, εκδοθείσα το 1870, απολαμβάνει την ίδια την Εποχή την Ρωσική Εκκλησία, ιδιαίτερα το τμήμα που περιέχει την έκθεση του Συμβόλου της πίστεως. Η Κατήχηση αυτή εγκρίθηκε από την Σύνοδο των Επισκόπων και δημοσιεύτηκε για διδασκαλία στα Σχολεία και για μελέτη από όλους τους χριστιανούς.⁸

γ) Το Σύμβολο του Αθανασίου. Έτσι καλείται μια εκτενής ομολογία στην Αγία Τριάδα, που συντάχθηκε από τους Πατέρες της Ορθόδοξας Αθανάσιο για βεβαίωση της ορθοδοξίας του και δόθηκε στον επίσκοπο Ρώμης Ιούλιο κατά την πρώτη ή δεύτερη εξορία του στην Δύση. Σήμερα όμως πιστεύεται ότι η ομολογία αυτή δεν είναι του αγίου Αθανασίου, γιατί ποτέ αυτός δεν έλαβε αφορμή να συντάξει αυτήν· αντίθετα ο άγιος Αθανάσιος στον τόμο του προς Αντιοχεῖς λέει ότι μετά τον καθορισμό της εν Νικαία πίστεως κάθε άλλο σύμβολο είναι περιπτό και επιβλαβές. Το Σύμβολο αυτό εμφανίστηκε πάρων τον 5ο αιώνα χωρίς να γνωρίζουμε ποιός είναι στην παντάκτη του.

Γενικές ερμηνείες του Συμβόλου της πίστης μας και όλης της δογματικής διδασκαλίας για την πίστη μας την λέμε «Σύστημα δογματικής θεολογίας», ή απλώς «Δογματική». Ένα γλύρες τέτοιο δογματικό σύστημα, πολύ αξιόλογο για την ορθόδοξη θεολογία μας, γράφτηκε τον 8ο αιώνα από τον άγιο Ιωάννη τον Δαμασκηνό με τον τίτλο «Έκθεσις ακριβής της ορθόδοξου πίστεως». Σαντό το έργο, μπορείνα πει κανείς, ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός συνέλεξε όλη την θεολογική σκέψη των Πατέρων και Διδασκάλων της Εκκλησίας μας μέχρι τον 8ο αιώνα.

Στην πατρίδα μας έχουμε μεταξύ των άλλων τις εξής σπουδαίες δογματικές: α) Δογματική της Ορθόδοξου Ανατολικής Εκκλησίας του Χρήστου Ανδρούτσου (Αθήναι 1903), β) Δογματική της Ορθόδοξου Καθολικής Εκκλησίας του Παναγιώτου Τρεμπέλα (σε τρεις τόμους. Αθήναι 1959) γ) Δογματική και Συμβολική θεολογία της Ορθόδοξου Καθολικής Εκκλησίας του Πρωτοπρ. Ιωάννου Ρωμανίδου (σε δύο τόμους. Θεσσαλονίκη 1983). Ομοίως δύο τόμοι Δογματικής Διδασκαλίας του ιδίου μακαριστού πατρός, μεγάλου (του μεγαλύτερου ίσως) θεολόγου του 20ου αι., εκδοθέντες υπό του λογίου Επισκόπου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου κ.

τερης χιλιετηρίδας. Τα βιβλία αυτά είναι:

Η Ομολογία της ορθόδοξου πίστεως του Δοσιθέου, Πατριάρχου Ιεροσολύμων, η οποία διαβάστηκε και επιδοκιμάστηκε στην Σύνοδο της Ιερουσαλήμ το 1672. Πέντε χρόνια αργότερα η Ομολογία αυτή στάλθηκε εξ ονόματος όλων των Πατριαρχών της Ανατολής από την αρχαιότερη εκκλησηρία αιρέσεων περιττή της Αγγλικανικής εκκλησίας, και είναι, λοιπόν, η Ομολογία της ορθόδοξου πίστεως του Δοσιθέου ευρύτερα χρόνια από την αρχή.

Σ' α

Εορτασμός της Παναγίας στη Μονή των Νοτενών

Με λαμπρότητα εορτάσθη η απόδοση της Εορτής πης Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Ιερά Μονή των Νοτενών.

Τόσο στον Εσπερινό, όσο και στη θεία Λειτουργία εχοροστάτησε και προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ο οποίος εκίρυξε

καιτην παραμονή και ανήμερα τον θείο λόγο. Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην θαυμαστή μεστεία της Υπεραγίας Θεοτόκου προς Κύριον υπέρ πάντων ημών και εστίασε στην θαυμαστή σκέπη και προστασία της

προσφορά της διαχρονικά ως και στους ασκητικούς αγώνες του Οσίου Ιωακείμ του νέου Ασκητού, ο οποίος ασκήτευσε σε σπήλαιο άνωθεν της Ιεράς Μονής.

Παναγία μας προς τον Ελληνικό Λαό, ο οποίος την τιμά ιδιαίτερως, ως Υπέρμαχο Στρατηγό και την γεραίειως μεγάλη μάνα του και οδηγήτρια.

Επίσης ανεφέρθη στο Ιστρικό της Ιεράς Μονής κα στην

Το Μοναστήρι των Νοτενών ανακαίνιζεται υπό την συνέχη επίβλεψη και το αιμέριστο ενδιαφέρον του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου και διαρκή και άγρυπνη παρουσία του Πανοστιολιγιώταπου Αρχιμανδρίτου π. Ιερωνύμου Διαμαντοπούλου, ο οποίος συνεχίζει τον αγώνα του τον οποίο άρχισε στο Μοναστήρι πριν από περίπου 60 χρόνια.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος εχειροτόνησε Πρεσβύτερο τον ευλαβέστατο Διάκονο Παναγιώτη Λαγογιάνη. Μετά την Θεία Λειτουργία πραγματοποιήθηκε η λιτάνευση της Ιεράς Εικόνος της Παναγίας των Νοτενών.

Πλήθη προσκυνητών κατέκλυσαν το Μοναστήρι κατά τον διήμερο εορτασμό, από την Αχαΐα και την Ηλεία, με αποτέλεσμα να δημιουργηθή το αδιαχώρητο.

Στους εορτασμούς συμμετείχαν και οι τοπικές Αρχές με επικεφαλής τον

Περιφερειάρχη Δυτικής Ελλάδος κ. Απόστολο Κατσιφάρα, τον Δήμαρχο Ερυμάνθου κ. Αθανάσιο Καρπή, τον Αντιπεριφερειάρχη κ. Γεώργιο Αγγελόπουλο και τους εκπροσώπους Αστυνομικών, Εκπαιδευτικών και λοιπών Αρχών.

Σημεία Διακινήσεως του «Εκκλησιολόγου» στην Πάτρα

* Τυπογραφείο «Κολλιόπουλου», (Ακρωτηρίου 55)

* Αγιογραφικός Οίκος «Τζελάτη», (Γεροκωστοπούλου 29α)

* Μοναστηριακή Τράπεζα" Παρασκευής Θεοδωράτου Ερμού 90 (έναντι Μεγάρου της Ε.Λ.Α.Σ.).

* Οπτικά «Καραβίτη», (Παντανάσσης 43)

* Εκκλησιαστικά Είδη «Γεσθημανή», (Όθωνος Αμαλίας 97)

* Βιβλιοπωλείο 'ΣΤΕΓΗ", Παντανάσσης 61

* Εκκλησιαστικά Είδη, Νεκταρίου Μπούσια (Γοργοποτάμου 6 – πλησίον LIDL)

* Περίπτερο έμπροσθεν Ι.Ν. Αγίας Βαρβάρας

* Περίπτερο Κορίνθου & Μιαούλη

* Περίπτερο Έλληνος Στρατιώτου και Λευκωσίας, κας Βασιλοπούλου.

* Περίπτερο πλατείας Αγίας Λαύρας, άνω μέρος.

* Περίπτερο στις Εργατικές Κατοικίες του Αγίου Νεκταρίου Πατρών, επί της οδού Καλαβρύτων.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ξεκίνησε στον Ιερό Ναό μας το θερινό πρόγραμμα, με την τέλεση καθ'εκάστη Κυριακή δύο Θείων Λειτουργιών ως εξής:

- * Α) Θ. Λειτουργία, Σάββατο βράδυ 10.00 -1.00 μετά μεσσονύκτιον
- * Β) Θ. Λειτουργία, Κυριακή πρωί 7.00-10.00

Τηλέφωνα επικοινωνίας με τον "Εκκλησιολόγο":

πρωινές ώρες 9.00 π.μ. -1.30 μ.μ.

2610/341515, απογευματινές από 5.30 μ.μ. έως 8.00 μ.μ.: 2610/222392 λειτουργεί και ως Fax.

Καθ' όλη την ημέρα στα κινητά: 6942507002, (vodafone), 6985847585 cosmote.

Ο Εκκλησιολόγος

Εκδηλώσεις για τον Πατροκοσμά στο Θέρμο

Με την καθερωμένη λιπάνευση της ειράς Εικόνος του Αγίου Κοσμά του Αιγαλού στην πόλη του Θέρμου κορυφώθηκαν οι λατρευτικές εκδηλώσεις για την εορτή του Αγίου Κοσμά στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας.

Η ειρά Εικόνα μεταφέρθηκε από την Ιερά Μονή Αγίου Κοσμά Μέγα Δένδρου στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Θέρμου, όπου τελέσθηκε η ακολουθία του μεθέορτου αρχερατικού Εσπερινού χροσταταύντος του Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου κα συγ-

‘Ο Άγιος Κοσμάς εξέφραζε τον ορθόδοξο φωτισμό που έχειως κέντρο του μέχρι σήμερα το Άγιον Όρος... Ήταν γνήσιος εκπρόσωπος της ησυχαστικής παραδόσεως και άνοιγε σχολεία όχι μόνο για να μάθουν απλά τα Ελληνόπουλα την ελληνική γλώσσα και την ιστορία, αλλά γιατί όπως έλεγε “το σχολείο ανοίγε την εκκλησία, το σχολείο ανοίγε τα μοναστήρια”. Γι αυτό Άγιος Κοσμάς προσπαθούσε να ανοίξει τα σχολεία. Μάλιστα, στις διδαχές του, προσδιορίζει ακριβέστατα το σκοπό της παδείας και το σκοπό του σχολείου, που είναι το να μαθαίνει το παιδί

χροστατούντων του Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίου και του οικείου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμά.

Η λιτανευτική πομπή κατέληξε στον Ιερό Ναό Κοιμή-

τί είναι ο Θεός, η Αγία Τριάδα, ο παράδεισος, το ευαγγέλιο, το βάπτισμα, η ψυχή».

Τέλος ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου τονίζοντας πως άλλο είναι ο δυτικός διαφωτισμός και άλλο ο ορθόδοξος φωτισμός που εξέφραζε ο άγιος Κοσμάς κάλεσε τους πιστούς να μην πορεύονται σε άλλες παραδόσεις και κυρίως να μην έχουν την αυτόχθονη παράδοση, την παράδοση του τόπου μας, την παράδοση που εκφράζει η

σεως της Θεοτόκου Θέρμου, ενώ στην κεντρική πλατεία τελέσθηκε αρτοκλασία και μίλησε στους πιστούς ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέος.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην πνευματική – εσωτερική αναγέννηση με την οποία ξεκίνησε το έργο του ο Άγιος Κοσμάς και τόνισε ότι «είναι λάθος η άποψη ότι ο Άγιος είναι εκπρόσωπος του δυτικού διαφωτισμού.

Εκκλησίαμας, οι Άγιοι μας, ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.

«Παραμένοντας πιστοί στην ορθόδοξη διδασκαλία του Αγίου Κοσμά, πιστοί στις ελληνορθόδοξες παραδόσεις του Γένους μας, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε όλα τα προβλήματα και να αποκτήσουμε την πραγματική ελευθερία γιατί ελευθερία συνδέεται πολύ στενά με την αγάπη Μια ελευθερία χωρίς αγάπηείναι αναρχία και μια αγάπη χωρίς ελευθερία είναι δικτατορία. Ο συνδυασμός ελευθερίας και αγάπης είναι αυτή η ουσία

**ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ καθηγητής παραδίδει
μαθήματα σε μαθητές**
Γυμνασίου - Λυκείου
Τηλέφωνο επικοινωνίας:
2610/620.860 - κιν.: 6937487073

της παραδόσεως την οποία είθε να αποκτήσουμε δια πρεσβειών του αγίου Κοσμά».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς ευχαρίστησε τους αγίους αρχιερείς, τους άρχοντες και τον πιστόλαο για την συμμετοχή τους στις λατρείες ακολουθίες και αναφέρθηκε στην προσέλευση πλήθους πιστών και ιδιαιτέρων νέων ανθρώπων που έσπευσαν να προσκυνήσουν το απότομη που ιερού λειψάνου και την ειρά εικόνα του Αγίου Κοσμά λαμβάνοντας ευλογία για τη ζωή τους.

«Δίνουν οι πιστοί, κατ' αυτόν τον τρόπο, στάντηση προς εκείνους που θέλουν και προσπαθούν να αποχριστανοποιήσουν την πατρίδα μας, λέγοντάς του ότι “προς κέντρα λακτίζουν”. Δίνουν ταυτόχρονα ένα μήνυμα προς όλους ότι δεν θα υποχωρήσει ο πιστός ελληνικός λαός

απέναντι στις δυσκολίες λαμβάνοντας δύναμη από το λαμπρό παράδειγμα του Αγίου Κοσμά, ο οποίος προστάθησε και πέτυχε να κρατήσει τις αξεις και την παράδοση στις ψυχές των ελλήνων ορθοδόξων χριστιανών» επεσήμανε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος.

Στην ειρά λιτανεία συμμετείχαν στρατιωτικό άγηματου 2/39 Συντάγματος Ευζώνων, η φιλαρμονική του Δήμου Αγρινίου, τμήματα λαογραφικών και πολιτιστικών συλλόγων, ο απερχόμενος Δήμαρχος Θέρμου κ. Θεόδωρος Πορφύρης, ο νέος Δήμαρχος Θέρμου κ. Σπυρίδων Κωνσταντάρας, η Αντιπεριφερειάρχης Αιτωλοκαρνανίας, βουλευτές, δήμαρχοι και πολιτευτές της περιοχής και πλήθος πιστών.

**Μικροφωνικές
εγκαταστάσεις,
Ιερών Ναών &
Πνευματικών Κέντρων**

- Μελότη
- Εγκατάσταση
- Απαράθυμοι
- Βιτσικιέ
- Ασύρματες φορητές συσκευές

L114 Τσαρούχη 37, 262 22 Πάτρα
τηλ 2610-330125, κιν 6947-429480
ΑΕΤΝ4 Μισούδη 5, Άνω Ηλιούπολη
e-mail: tigas@tigas.gr site: www.tigas.gr
blog: www.tigasartistic.com.blogspot.gr
facebook: www.facebook.com/tigas.gr

Θευτερότελον πρώτη & μετά την πώληση

Το
κρίσι
μα
ρκά

«Η θέλετε Άριστη Εκπαίδευση, αγώνιτη φωνή,
Καθόλου μην το σπέρμετεθε ελάτε στην Αλεξίου!»

Πα Άριστη
ενημέρωση
στην Κάλυκα Θεοβίκης
Κοκκινοφύριας

Πα Άριστη
επιτελεστή 100% εκπαίδευση
σε ακήρια θηλυκά κατηγορία A-B-G-E

Για Άριστη η ίδια θεοφάνεια οδήγηση
Εργαλή οδηγώντων αδελφών
Αλεξίας και Διονύσου Μαυροειδή
Μεταθέρμιση στην επικαίδευση!
Επιαπόντες οδηγών, Πνευματικούς επικαίδευση,
με πορφυρίες γυνάσιες και πολιτισμού πλεύρα
κατηγορίας εκπαίδευση θεοφάνεια

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ:
Σε πολύτεκνους - φροντιστές - αθλητικές αμφιθέατρες
και αντονομασία εθνικούτερης συναθρούσας μας

Kορινθίου 400, Πάτρα Τηλ. 2610-336333
εφ77-535353, 6996-171717.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ
βδομάδι της Πεντηκοστής, δεύτερον δε Υπερβερεταίου δωδεκάτη».

2. MPG 21,984.

3. MPG τ. 31.

4. Είναι το «Πιστεύω» («Πιστεύω εις ένα Θεόν...»), που το απαγγέλλουμε σε κάθε θεία Λειτουργία και σε άλλες ιερές ακολουθίες, όπως και στις ατομικές μας προσευχές.

5. Η Σύνοδος αυτή λέγεται «Πενθέκτη», έγινε το έτος 692 στην Κωνσταντινούπολη, στο γερίφημο βασιλικό παλάτι που λεγόταν «Τρούλλος». Η Σύνοδος έγινε έντεκα χρόνια μετά την ΣΤΙ Οικουμενική Σύνοδο, αλλά οι αποφάσεις της έγιναν δεκτές στην Ορθόδοξη Εκκλησία ως συνέχεια των αποφάσεων εκείνης. Βλ. τον δεύτερο Κανόνα της en Τρούλλω αυτής Συνόδου στο Πηδάλιο, έκδοση «Αστέρος» σ. 220.

6. Ως ένα παράδειγμα τέτοιων προσωπικών γνωμών μπορεί να λάβει κανείς την εσφαλμένη γνώμη του αγίου Γρηγορίου Επισκόπου Νύσσης ότι η κόλαση δεν είναι αιώνια και ότι όλα – συμπεριλαμβανομένων και των δαιμόνων – θα σωθούν τελικά. Η γνώμη αυτή απορρίφθηκε από την Εκκλησία ως αντίθετη με την καθολική συνείδησή της, αλλά ο ίδιος ο άγιος Γρηγόριος αναγνωρίζεται ως άγιος Πατέρας της Εκκλησίας και γίνεται δεκτή η άλλη του διδασκαλία χωρίς καμμιά αμφιβολία. Γιά την προσο-

χή της Εκκλησίας μας σε μερικές εσφαλμένες προσωπικές ιδέες των Πατέρων βλ. την μελέτη του Seraphim Rose "The Place of Blessed Augustine in the Orthodox Church" στο περιοδικό The Orthodox World, 1978, No 79 και 80.

7. Κατήχηση. El.

8. Γιά περασσότερα στα παραπάνω βλ. Χρήστου Ανδρούτσου Συμβολική σ. 24-25.

9. Σπουδαίος πανεπιστημιακός διδάσκαλος, όπως φαίνεται από τα βιβλία του, τα αυστηρώς με ορθόδοξη πνεύμα γραμμένα, και όπως το ομολογούν οι επιζώντες ακόμη μαθητές του. Γιά να εκτιμήσει όμως κανείς την προσφορά του διδασκάλου αυτού της θεολογίας στην χώρα μας, θα πρέπει να τον κρίνει από την εποχή στην οποία έζησε.

10. Θεωρείται από όλους ο καλύτερος δογματολόγος. Κατάγεται από την Φωκίδα (χωρίον Μπράλλος - Παρνασσίδας).

11. Οπατήριο αυτός είναι βαθύς γνώστης των Πατέρων της Εκκλησίας μας και γι? αυτό εκφράζει πολύ καλά το πνεύμα της Ορθόδοξης θεολογίας.

12. Σπουδαίος δογματολόγος, συγγραφεύς πολλών δογματικών και άλλων θεολογικών εργασιών. Από τα έργα του σημειώνουμε ιδιαίτερα Δογματικά και Ηθικά I, Αθήναι 1983 (σελίδες 513) και Η περί Θεού ορθόδοξος διδασκαλία, Αθήναι 1985 (σελίδες 586). Κατάγεται από την Φωκίδα (Δεσφίνα - Παρνασσίδας).

13. Αυτά τα ρωσικά δογματικά συστήματα του 19ου αιώνα όπως και δικές μας, στην ελληνική γλώσσα, γραμμένες δογματικές (ιδιαίτερα του Ανδρούτσου και του Τρεμπέλα) κρίθηκαν από μερικούς συγχρόνους ορθοδόξους ότι έχουν «δυτικές επιφροές». Αυτή η κριτική, αν και δικαιώνεται σε μερικά σημεία, είναι όμως μονότλευρη και άδικη και οδηγεί σε επαρση, στην υπερήφανη πίστη ότι η σημερινή θεολογία «καθαρίζεται» και γίνεται αμόλυντη από ξένες επιδράσεις. Η αλήθεια είναι ότι η διαίρεση της θεολογίας σε «κατηγορίες», η «συστηματοποίησή» της, που παρατηρείται στα δογματικά μας δοκίμια, είναι μάλλον ένας νεώτερος τρόπος, που είναι πραγματικά, δανεισμένος από την Δύση. Στις ορθόδοξες όμως δογματικές ο τρόπος αυτός άναι καθαρά εξωτερικός τρόπος έκφρασης, χρησιμοποιούμενος μόνο για την καλύτερη διδασκαλία των δογματικών αληθειών προς τους μαθητές, φοιτητές και πιστούς, χωρίς να επηρεάζει την ορθόδοξη εκφορά του δόγματος. Όπως ωραία γράφει σε υποσημείωσή του ο π. Σεραφείμ Ρόουζ, μεταφραστής στην Αγγλική της ρωσικά γραμμένης Δογματικής του πρωτοπρεσβυτέρου. Μιχαήλ Ρομαζάνσκυ.

14. Το μνημονεύθεν έργο του Επισκόπου Σιλβέστρου, «Δοκίμιο στην Ορθόδοξη Δογματική Θεολογία, μειστορική έκθεση του Δόγματος», σε πέντε τόμους, έχει καταχωρημένη την διδασκαλία των Πατέρων της Εκκλησίας μας επί των ιερών δογμάτων κατά ιστορική σειρά.

ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

χραφικές τέχνες

Αναλαμβάνουμε τη δημιουργία και εκτύπωση σε

• ΒΙΒΛΙΑ - ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

• ΑΦΙΣΕΣ - ΦΑΚΕΛΟΥΣ

• ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

• ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΓΑΜΟΥ - ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ

• ΕΝΤΥΠΑ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Μονοχρωμίες, διχρωμίες, τετραχρωμίες με απόλυτη πιστότητα!

• Τώρα εκτυπώσεις και σε ψηφιακή μορφή με υψηλή ευκρίνεια ανεξαρτήτως ποσότητος εντύπων.

...γιατί το Χρώμα δέλει Τέχνη!

Διαθέτουμε
διχρωμη μηχανή
Offset roland 61x86
& Heidelberg Gto

Κατασκευή
σφραγίδων
(ξύλινες - μηχανικές)

Ακρωτηρίου 55 Πάτρα - τηλ.: 2610 341515

emails: alexkoll@otenet.gr, ekklisiologos@gmail.com

Από το 1984 στην ίδια επαγγελματική στέγη...

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ και ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΓΙΑΣ

Από τον
κ. Δημήτριο Ν. Παπαδανασόπουλο,
τ. Δ/ντή Λυκείου

Π. ΤΙΜΟΘΕΟΣ Κ. ΚΙΛΙΦΗΣ "ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ - ΕΥΛΑΒΙΚΑ ΦΕΛΛΙΣΜΑΤΑ"

Έκδοση 10η - ΑΘΗΝΑ -2001, (σ.σ. 259)

Ο αείμνηστος π. Τιμόθεος Κ. Κιλίφης, εκλιπώντος παρελθόντα Μάρτιον (1928 - 2014), υπήρξε ένας διακεκριμένος κληρικός, πολυγραφώτας συγγραφέας, λόγιος, με ασυνήθι πνευματική δραστηριότητα και ρητορική δεσμότητα.

Περί αυτού είχαμε γράψει προ μηνών σχετική επιφυλλίδα (βλ. Δ.Ν.Π. «Τιμόθεος Κ. Κιλίφης»: Διαπρεπής κληρικός κ.λ.π. «εφημ. ΓΝΩΜΗ» 13-3-2014, (σελ. 36). Άλλωστε ο συγγραφέας - Ιστορικός και εκπαδευτικός - κ. Επιθεωρητής Δημοτικός Εκπ/σεως Στάθης Παρασκευόπουλος από πολλών ετών μας έχει δώσει έναπολύ διαφωτιστικό περίτης προσωπικότητος του αδρός βιβλίον: «ο αρχιμ. Τιμόθεος Κ. Κιλίφης» «Ένας φωτισμένος κληρικός» (σ.σ. 288).

Επικαίρως δύο ολίγον θέλομεν σχολιάσιες ένα υπέροχονέργον του π. Τιμόθεου Κ. Κιλίφη με τον τίτλο «Στην Παναγία μας - Ευλαβικά φελλίσματα» (σ.σ. 259), το οποίον ως 10η Έκδοση εγράφη μεν το 2000, όμως έχειεξαιρετική τηνεπικαιρότητα κατά πάσαν εποχήδιδως τον Αύγουστον μήνα, που είναι αφιερωμένος στην Παναγία Παρθένον με κορυφαία επέτειον την εορτή της Κοιμήσεως (15 Αυγούστου).

Το όλον συγγραφικό άθλημα του Τιμόθεου Κιλίφη είναι πολύπτυχο και πολυσχιδές. Καταγίνεται με θέματα ιστορικά, παιδαγωγικά, κοινωνικά, εθνικά και λοιπού. Όμως πολλά εκ των βιβλίων του είναι κατ' εξοχήν Χριστοκεντρικά, απολογητικά, θεολογικά και γηγησίως θρησκευτικά. Ένα εξαιρετικό του πόνημα είναι και η ανωτέρω.

Είναι πλούσιο κα χαριτωμένο, που ενεπνεύσθη ο συγγραφέας από την σεπτημορφή της Θεομήτορος. Με τα φελλίσματα ο συγγραφέας επιδιώκει να βοηθήσῃ τον αναγνώστη έστω και στοιχειωδώς να εμβαθύνη στο άγιοπρόσωπο της.

Και το επιτυγχάνει σε απλό, λιτό και γλαφυρό ήθος, όπως φάνεται καθαρά και εκ αντικειμένων. «Η μορφή της Παναγίας μας, επειδή συνδέθηκε με την πηγή της αθανασίας, με το «άκτιστο φως», τον Χριστό μένει αθάνατη και φωτεινή» γράφει ο συγγραφέας εξαρχής (σ. 7). Η ταξινόμηση, της ύλης του πονήματος είναι προσεγμένη και αριστοτεχνική.

Τα εισαγωγικά αναφέροντα στις ευχαριστίες του συγγραφέας για την όλη υποδοχή του συγγρ. Έργου του εκ μέρους του αναγνωστικού κοινού κυρίως για την απήχηση των προηγούμενων εκδόσεων των «Ψελλισμάτων».

Τα εκδοθέντα αντίτυπα ήσαν χιλιάδες και σχεδόν εξαντλήθηκαν έκτοτε.

Συνοπτικώς ομιλεί περί του Ακαθίστου Ύμνου, περί προφητειών, προεικονίσεων και προτυπώσεων στην π. Διαθήκη, σχετικά με την Παναγία. Αναφέρει κατά συνέχεια ο συγγρ. γνώμες Πατέρων της Εκκλησίας περί της Παναγίας μας, ως ΕΙΚΚΛΗΣΙΑΣ (Ι. Δαμασκηνός, Γρηγόριος ο Παλαμάς, Ν. Καθάσιλας κ.λ.π.).

Τα σύντομα προσισαγ. Σημειώματα μεστά συγκινητικών σκέψεων για την Μητέρα του Θεού εξαίρουν την αγνότητα, την Παρθενία, την ταπείνωση της Θεομήτορος και υπογραμμίζουν τους θησαυρούς, που εγκλείσαντα στην Υμνολογία προς την Αειπαρθένου (σ.σ. 25).

Το βιβλίο διαθρώνεται σε δύο μεγάλες ενότητες. Η πρώτη ενότητα φέρει τον γενεκό τίτλο: «ΧΑΙΡΕ ΝΥΜΦΗ ΑΝΥΜΦΕΥΤΗ» (σ. σ. 31 - 144). Ο φωτισμένος συγγραφέας στο κατά το Α' μέρος (ενότητα) κινείται στο θησαύρισμα του Ακαθίστου, που είναι το αριτιώτερο και εξοχώτερω φιλολογικό και λογοτεχνικό δημιούργημα της Εκκλησιαστικής Γραμματείας.

Μνημονεύει κεχωρισμένα τα κείμενα που αναφέρονται στην κάθε ετάση, με τα οποία ο αναγνώστης κατορθώνει να χαρέται τα εκλεκτά νοήματα του Ύμνου με την πλησμονή των πολλών «Χαίρε».

Παρουσιάζει συγγρ. τα κείμενα σε κάθε ετάση κατά τρόπο τέτοιο, ώστε να σκιαγραφείται η θαυμασία και σεπτή μορφή της Παρθένου, που υποβάλλει τον κάθε αναγνώστη και μελετητή, τον ανυψώνει, κυριολεκτικά τον μεταρσιώνει. Ο συγγρ. μέσα από τις σύντομες ερμηνευτικές αναλύσεις στίχων και τροπαρίων φωτίζεται υπέροχα χαρακτηριστικά της Θεομήτορος, οι αρετές της, η Παρθενία, η Υπομονή, η Ταπεινοφορούση,

η Αγιότητά της. Ο αυθορμητισμός, η ικανότητα του εκθετείνστοχασμούς και μηνύματα, ο λυρισμός και η ηθική ευαισθησία του π. Τιμόθεου είναι τα αυτόχρωμα έκδηλα χαρακτηριστικά προτερήματά του.

Ακολουθεί το Β' μέρος (ενότητα του βιβλίου, που έχει τον γενικόττελο: «Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ» (σ.σ. 151 - 247). Η Ενότητα έχει την αναφορά της στο Δεκαπενταύγουστο και κυρίως στην κορυφαία εορτή της Κοιμήσεως της Παναγίας. Ομιλεί ο συγγρ. περί του Δημιουργού του Παρακλητικού κανόνος και παρεθέτει εμπειριστικά προτερήματά του Αλεξ Σαββάκη (εφημ. «Καθημερινή» 15-8-1998 με τίτλο «Ο Υμνωδός της Θεοτόκου, Ηγεμόνας Θεόδωρος Β. Λάσκαρι» σ. 151 - 155). Είναι κείμενον κατατοπιστικό για τον κατανυκτικό και παρακλητικό Κανόνα (Μέγα και Μικρόν), που ψάλλεται εναλλάξ κάθε ημέρα κατά τη διάρκεια του Δεκαπενταύγουστου, πλην των Σαββάτων, της παραμονής της Μεταμορφώσεως και της εορτής της Καμίσεως.

Ο αρθρογράφος κοιμίζει σύντομο βιογραφικό σημεώνα του Θεοδώρου Β. Λασκάρεως. Τα ακολουθούντα κεφάλαια της Β' Ενότητας είναι μικρά, περιεκτικά και σχολαστικά λυρικά κείμενα, που απεικάζουν του συγγραφέως της δυνατή πέννα και τον Θεόν λυρικό στοχασμόν και ήθος: Η Παναγία στους αιώνες - Τι αξίζει να υπάρχει - Ο πόνος - Η Παναγία υπόδειγμα παιδαγωγού - Ελπίδα απελπισμένων - Ο ουρανός το σπίτι μας - Πως κατασκευάζονται τα πάθη - Διακυβέρνηση - Το λιμάνι - Πόλεμος και Νίκη - Γαλήνη - Δάκρυα - Σωτηρία - Η κεχαριτωμένη - Δάκρυα Χαράς - Μεστήρια - Ανδρεία - Θάρρος - Η Παναγία μας και η μεταφυσική διάσταση των Ελλήνων - Η Παναγία και η Παράσοτη - Η Παναγία στην Τέχνη - Τα αριστουργήματα της Υμνογραφίας - Επίλογος.

Ακολουθεί η παράθεση των Εγκωμίων προς την Θεοτόκον και κλείνει το έργο με την παράθεση των περιεχομένων.

Στο βιβλίο ο συγγραφέας παρενθέτει προστοκόντων διάφορα άρθρα εκλεκτών αρθρογράφων, που δαφωτίζουν στοιχεία για το πρόσωπο της Θεοτόκου:

π.χ. Κατερίνα Σχινά: «Χαίρε Παναγία» (σ. 13 - 15).

Σεβασμ. Μητροπολίτης Φθιώτιδας κ.κ. Νικόλαος 42 - 46).

Γεωργ. Κουνάβη Θεολόγων («Τύπος της Κυριακής» 24-25/3/2001) με θέμα: «Η Θεοτόκος Μαρία και η Νεοουργία της Κτίσεως» (σ. 145 - 148).

Της Γεωργίας Κουνάβη, Θεολόγου, αναδημοσιεύεται άλλη εργασία: «Η συμβολή της Θεοτόκου στην ανακαίνιση της Κτίσεως» (σ. 228 - 238).

Η γλώσσα του έχοχου αυτού δοκιμίου είναι ρέασα, καταληπτή, συναρπαστική, ξεκούραστη και το ύφος γλαφυρό και λιτό.

Σημειώνει ο έγκριτος μελετητής του συνόλου έργου του π. Τιμόθεος Κιλίφη και εκλεκτός Εκπαιδευτικός Στάθης Παρασκευόπουλος: (βλ. «Ένας φωτισμένος Κληρικός» αρχιμ. Π. Τιμόθεος Κιλίφης, 2000, (σελ. 42), μεταξύ άλλων και τα εξής για τα Ευλαβικά φελλίσματα στην Παναγία μας: «Στο βιβλίο αυτό ακόμα υπάρχουν και πλήρη βιογραφικά στοιχεία της Παναγίας, καθώς και ύμνα που ψάλλονται στην Εκκλησία μας γι' αυτή καθώς και τα εγκώμια με πρότυπο τα εγκώμια της Μεγάλης Παρασκευής, γραμμένα όμως για την Παναγία μας, που ψάλλονται κάθε χρόνο στην Ιερά Μονή Πεντέλης την Παραμονή της Κοιμήσεως, μετά τον Εστερινό.

Με το βιβλίο του αυτό ο π. Τιμόθεος Κιλίφης οικειώνει το χριστιανό αναγνώστη με την αγία και Πάναγη μορφή της Πλατατέρας των Ουρανών, της Μητέρας των όπου γης πονεμένος».

Ο αναγνώστης του έργου προσυπογράφει ανεπιφύλακτως τα ανωτέρω και όχι μόνο για το βιβλίο: «Στην Παναγία μας - Ευλαβικά φελλίσματα», αλλά και για το σύνολο του συγγραφικού έργου του αειμνήστου Τιμόθεος Κιλίφη και μπορεί να διαπιστώσει παρόμοιες ευμενείς και ενθουσιαστικές ιδέες και εκτιμήσεις.

Η Πάναγος, Αειμακάριστος και Πανάμωμος Μητέρα του Θεού εύρε και στην πέννα του ενδημήσαντος και φίλου - παλαιού ανδρός τον αντάξιον Υμητήν και εγκωμιαστών της.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΕΟΡΤΗ ΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΙΕΡΩΝ
ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Πρόγραμμα Ιερών Ακολουθιών

Τρίτη, 2 Σεπτεμβρίου, 7 μ.μ., Μέγας Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας.

Τρίτη βράδυ, 10 μ.μ.- 1.00 μετά το μεσονύκτιον, Ιερά Αγρυπνία.

Τετάρτη πρωί, 7 π.μ., Θεία Λειτουργία μετά Θείου Κηρύγματος.

Η Ιερά Σύνοδος για το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο

«Κατά την Συνεδρία της 26ης Αυγούστου 2014, η Διαρκής Ιερά Σύνοδος συνέχισε την συζήτηση επίτου θέματος που έχει ανακύψει από την κατάθεση του αντιρατσιστικού νομοσχέδιου στη Βουλή των Ελλήνων και από την προσωρινή αναβολή της συζήτησής του προς βελτίωση ωρισμένων διατάξεων.

Η γενική άποψη του Μακαριωτάτου Προέδρου και των Συνοδικών Αρχιερέων κα η εκτίμηση

ειρήνη και την συνεργασία μεταξύ των λαών, χωρίς να ενοχλή κανένα.

Η Εκκλησία της Ελλάδας επί χρόνια τώρα βοηθεί και περιθάλπει χιλιάδες νομίμων και παρανόμων μεταναστών, ανεξαρτήτως θρησκευτικής πίστεως και φυλετικής καταγωγής, ακόμη και σήμερα εν μέσω της ακονομικής κρίσεως. Επιπλέον, διδάσκει όχι απλώς την ανοχή απέναντι στον «άλλο», όπως επιδιώκεται με το

ανθρωπότητος, του Ολοκαυτώματος και των εγκλημάτων ναζισμού, και η συμπεριφορά αυτή στρέφεται κατά ομάδος ανθρώπων κατά τρόπο που μπορεί να υποκινήσει βίαιη μίσος η ενέχει απειλή η εξύβριση, υπόκειται σε ποινική δίωξη.

Στο σημείο αυτό η Ιερά Σύνοδος εκφράζουσα το κοινόν αίσθημα του Ελληνικού Λαού και την απαίτηση των αρχών του δικαίου και του ίσου σεβασμού της ιστορικής μνήμης των θυμάτων

ΑΡΙΣΤΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΙΕΣ ΑΦΗΣΗ ΧΟΡΩΔΙΑ «ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΩΚΑΕΥΣ»

Συμμετείχε στις εορταστικές εκδηλώσεις στα Γιάννινα προς τιμή του Αγ. Κοσμά

Στην ιστορική πόλη των Ιωανίνων μετέβη η χορωδία «ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΩΚΑΕΥΣ», οχοράφης της Κ. Χαράλαμπος Θεοτοκάρτος και ο πρόεδρός της κ. Γεώργιος Βέργος, μετά σχετική πρόσκληση, για να συμμετέχουν στις εορταστικές εκδηλώσεις του Ι. Ν. Κομήσε-

ως Θεοτόκου Περιβλέπου της πόλης, που πραγματοποιήθηκαν στις 23 και 24 Αυγούστου, με αφορμή την εορτή του Αγίου Κοσμά του Απωλού κα την συμπτήρωση 300 ετών από την γέννηση του Μεγάλου Διάχου του Γενούς (1714-2014).

Στον αύλιο χώρο του Ιερού Ναού της Θεοτόκου, συνυπάρχει ιερό παρεκκλήσιο του Αγίου Κοσμά του Απωλού, που κάθε χρόνο παμηγυρίζει στην εορτή του Αγίου. Οι εορταστικές εκδηλώσεις έγιναν με την πρωτοβουλία της Ιεράς Μητροπόλεως Ιωανίνων και διοργανώθηκαν από τοιερατείο και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του ανωτέρω ναού, όπου ψάλλει ο καλλικέλαδος Πρωτοψάλτης και μέλος του χορού του «ΦΩΚΑΕΩΣ» Νικόλαος Καραβιώτης. Οι εορταστικές εκδηλώσεις που έκινησαν από τον Φεβρουάριο του 2014, με προσκυνηματικές εκδρομές, επιστημονικές ημερίδες, εκθέσεις εικόνων του Αγίου και συναυλίες, κορυφώθηκαν το διήμερο 23 και 24 Αυγούστου, με τον πανηγυρικό Εσπερινό και την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία.

Στον επερινό του Σαββάτου, ο βιζαντινός χορός «ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΩΚΑΕΥΣ» απέδωσε εξαισιά τους ύμνους, υπό την διεύθυνση του χοράρχου της Κ. Χαράλαμπου Θεοτοκάρτου, σε τόνο πανηγυρικό και ύφος Πατριαρχικό, στο παρεκκλήσιο του Αγίου Κοσμά, χοροστατούντος τη γενικά Αρχιερατικού της Ι. Ν. Ιωανίνων. Ευφραίμ, με την παρουσία πολλών ιερέων και πλήθους πιστών, ενώ στη συνέχεια έψαλλε στην αρτοκλασία που έγινε στον προαύλιο χώρο του ναού. Ακολούθησε γιορτή με τραγούδια των

την Κυριακή το πρωί, η 15η μελής χορωδία, προσκεκλημένη από τον πραστόμενο του Ναού π. Χρίστο Αντώνη, έψαλλε στον Όρθρο και την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία που πραγματοποιήθηκε στον Ι. Ν. Καμήσεως Θεοτόκου Περιβλέπου Ιωανίνων, χοροστατούντος του νεοενθρανισθέντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ιωανίνων κ. Μάξιμου. Ο βιζαντινός χορός καθήλωσε τους πιστούς με την θαυμάσια ψαλμωδία του, προκαλώντας ψυχική αγαλλίαση και πνευματική ευφορία στους παρεισκομένους και κέρδασε τις εντυπώσεις κα τα συγχαρητήρια των κληρικών και των πιστών. Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιωανίνων κ. Μάξιμος, ο οποίος μήλησε για τον Ιερό Σπόλο του Άγιο Κοσμά τον Αιτωλότον ζοντανάς ότι «Ο Άγιος δεν είχε τίποτα για τον εαυτό του, μόνο ένα σκαμνί και έλεγε αυτός είναι ο θρόνος μου. Επίσης ο Σεβασμιώτατος μήλησε για την πνευματική γνώση και ανθρώπινη γνώση, υπογραμίζοντας: «Διαφορεπικά χειρίζεται την γνώση ένας φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα και διαφορεπικά είναι ο σκαμνός μου. Επίσης ο Σεβασμιώτατος μήλησε για την πνευματική γνώση της χάρτης και των αντινευματικών χαρισμάτων. «Ο Άγιος Κοσμάς δίδαξε Χριστό και Ελλάδα», πρόσθεσε χαρακτηριστικά ο Μητροπολίτης Ιωανίνων, ολοκληρώνοντας την ομιλία του. Κατόπιν ακολούθησε

κέρασμα και ανταλλαγή δώρων του Σεβασμιώτατου με την Βιζαντινή Χορωδία στην ειδικά διαμορφωμένη θαυμαστή δεξιάσεων των ναών.

Ο πρόεδρος της χορωδίας κ. Γεώργιος Βέργος πρόσφερε στον Σεβασμιώτατο εικόναταυ πολιαρχίου μας Πρωτοκλήτου Αποστόλου Ανδρέα, με τις ευχές του χορού για θεία ενδυνάμωση και επιπλήξη στην πρόσθια της Αρχιερατικού της Ι. Ν. Ιωανίνων. Ευφραίμ, με την παρουσία πολλών ιερέων και πλήθους πιστών, ενώ στη συνέχεια έψαλλε στην αρτοκλασία που έγινε στον προαύλιο χώρο του ναού. Ακολούθησε γιορτή με τραγούδια των

παιδιών των νεανικών Εκκλησιαστικών συνέδεων της ενορίας και γεύματρος της πιμή της φιλοξενούμενης βιζαντινής χορωδίας.

Χορωδία ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΩΚΑΕΥΣ: π. Σταματόπουλος Χαράλαμπος, Αθανασόπουλος Σωτήριος, Ασημακόπουλος Αντώνιος, Δημήτριος Καραβιώτης Νικόλαος, Καρυπίδης Σωτήριος, Κατσαρέλης Νικόλαος, Κωνσταντακόπουλος Διονύσιος, Λαμπρόπουλος Παναγώτης, Μακρυπούλιας Ιωάνης, Μασφαράς Δημήτριος, Πλώτας Ευστάθιος, Στεφανόπουλος Κωνσταντίνος, Φράγκος Νικόλαος και ο Χοράρχης Θεοτοκάτος Χαράλαμπος.

Μαρία Μητροπούλου
Οπτικός - Οπτομέτρης, MSC

Οπτικά - Φακοί Επαφής
Εργαστήριο - Οπτομετρία
Βοηθήματα Χαμηλής Όρασης
Εξειδίκευση στην Παιδική & Αθλητική Όραση
Ειδικές πιμής για φοιτητές, ανέργους και πολύτεκνους

ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ ΥΓΕΙΑΣ
Ακρωτηρίου 143 - Τηλ.: 2611 122 284
(Απέναντι από την παλιά ΜΙΜΟΖΑ)
facebook: Οπτική Γωνία
Προτεραιότητα και φροντίδα στα μάτια, τα λυχνάρια της ψυχής μας

Ασημίνα Ζανιά Τσιμάρα

Ιατρός - Πνευμονολόγος

Αγίου Ανδρέου 195, Πάτρα
Τηλ.: 2613011057
Κιν: 6973417616
e-mail: azaniatsimara@gmail.com

ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ ο ΑΙΤΩΛΟΣ. Ο ΜΕΓΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

IV. Ιεραποστολική Δράση (1760/61-1779)

1. Οι Τέσσερις Ιεραποστολικές Περιοδείες

Το πολυσχιδές ιεραποστολικό και αναγεννητικό έργο του αγ. Κοσμά πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με τηέρευνασε δύο περιόδους, από τό 1760/61 μέχρι το 1767/70 και από το 1775 μέχρι το 1779. Κατά το μεσοδιάστημα και μάλιστα από το 1770 μέχρι το 1775 που έλαβαν χώρατα Ορλωφκάκα οι ρωσοταυρκικές συγκραύσεις, είνα βέβαιο ότι αποτύμθηκε και παρέμεινε στο Άγ. Όρος, όπου περιόδευε διδάσκοντας στις σκήτες και τα μοναστήρια,

**Του π. Ευαγγέλου Κ. Πριγκιπάκη, Δρ. Θ.
Καθηγητού του Πρότυπου Πειραματικού
Γυμνασίου Πατρών**

αλλά και με λετώντας προετοιμάζουνος για τη συνέχιση του έργου του. Η απόφαση να μην συμμετέχει στα οδυνηρά για το Γένος γεγονότα της περιόδου αυτής, οφειλόταν στο ότι θεωρούσε τον εαυτό του ως εικλησιαστικό άνδρα ευπισκόπευσε από τον Πατράρχη του Γένους, γι' αυτό και ακολούθησε επακριβώς τη συνετή στάση του Οικουμενικού Πατριαρχείου, θεωρώντας ότι δεν είχαν ωριμάσει ακόμη η κατάλληλη συνθήκες και δεν είχαν αναπτυχθεί οι εσωτερικές εκείνες δυνάμεις του Γένους, που θα συνέβαλλαν στην επιτυχία του αγώνα για την απελευθέρωσή του. Για το λόγο αυτό ούτε υποστήριξε, αλλά ούτε και συμμετείχε στα γεγονότα αντίθετα συνιστούμενα μέχρι και το τέλος της ζωής του νομιμαφροσύνη μεν προς τον κατακτητή, χωρίς όμως υποχώρηση στη θέματα πίστεως και της ελληνικής παραδόσεως του Γένους, εφαρμόζοντας επακριβώς την ορθή τακτικής εθναρχούσας Εκκλησίας, που προέβλεπε ανοχή και πειθώ με σκοπό τον κατεύνασμό του «Θηράου», όπως ανόμαζε τον κατακτητή, έως ότου εξαφαλιστούν οι προϋποθέσεις για επιτυχή επανάσταση εναντίον του, καθώς, άπως και οι πνευματικοί του Πατέρες και προάτοχοι ήσυχαστές ανθενωτικοί, ο άγ. Κοσμάς προέκρινε και προτιμούσε τους Θωμανάδες Τούκους ως λιγότερο επικινδυνούς για την αλλοίωση της πίστεως του πληρώματος της Εκκλησίας, από τους Ρωμαιοκαθολικούς Φράγκους, που επιδίωκαν την υποταγή της Ορθόδοξης Εκκλησίας και του Γένους στον παπικό θρόνο, τονίζοντας όμως σαφώς, πως το Γένος έπρεπε στωδήπτως να ελευθερωθεί και από τους δύο εχθρούς του Χριστού, τους δύο «αντιχρίστους», από τους οποίους «ο αντιχρίστος ο ένας είναι ο Πάπας και ο έπερος είναι αυτός», που έναντιείτο το κεφάλι μας. Χωρίς να είπω το όνομα του, το καταλαβαίνετε...», εννώντας τον Θωμανά Σουλτάνο.

Στις δύο περόδους της δράσεώς του ο άγ. Κοσμάς πραγματοποίησε τρείς ή το πιθανότερο τέσσερις μεγάλες και καπιτώδεις περιοδέες, ενταγμένες στο ευρύτερο σχέδιο της πνευματικής ενδυνάμωσης και ανάζωγής της πότης καιτου ήθωμας του λαού στις υπόδουλες περιοχές, με σκοπό την ενίσχυση της εθνικής αυτοσυνείδησίας και ενότητας του Γένους μέσα στην εκκλησιαστική παράδοση. Για το λόγο αυτό περιήλθε και κήρυξε σε τριάντα επαρχίες, κατά κύριο λόγο της υπαίθρου του ελλαδικού χώρου, όπως οι περιοχές της Θράκης, της Δυτικής και Κεντρικής Στερεάς Ελλάδας, της Θεσσαλίας, της Μακεδονίας, της Ηπείρου και Ιδαίαπεριοχώς της Βορείου Ηπείρου, καθώς και των νησιών του Αιγαίου και του Ιονίου, όπου υπήρχε ελληνικό στοιχείο το οποίο κινδύνευε και είχε ανάγκη στηρίζωντας της πίστης του και τωνώσεως του εθνικού του φρονήματος.

Κατά την πρώτη περίοδο της δράσεώς του (1760/61-1767/70), ο Αιγαλός ιεραπόστολος πραγματοποίησε, έπειτα από άδεια των πατριαρχών Σεραφείμ του Β' και Σαμουήλ, δύο μεγάλες περιοδέεις με αποκλειστικό σκοπό την καλλιέργεια και ενδυνάμωση της ορθόδοξης πίστης και του εκκλησιαστικού φρονήματος του λαού. Γι' αυτό και το κήρυγμά του ήταν κυρίως θεολογικοδιδακτικό, επιακοδομητικό, παρηγορητικό και παραστατικό, με κύρια αποστολή τη συγκράτηση και υποστήριξη του χειμαζόμενου Γένους μπροστάστη λαϊκαπιτά των εξισλαμισμών. Αντίθετα, κατά τη δεύτερη περίοδο της δράσεώς του (1775-1779), που πραγματοποίησε και πάλι δύο περιοδέεις και με άδεια του Οικουμενικού Πατριάρχη Σφρονίου του Β', το κήρυγμα του, χωρίς να απολέσει τη παραπάνω χαρακτηριστικά, διαφοροποιείται αισθητά, καθώς το έντονο θεολογικό στοιχείο που εξακολουθεί να κυριαρχεί, δεν αποσκοπεί πλέον μόνο στη στήριξη του λαού στην πίστη, αλλά καταβάλλεται εντονότερη προσπάθεια πρακτικής εφαρμογής των σημείων της πίστεως στη ζωή των ανθρώπων, με στόχο την αποκατάσταση των κονιωνικών σχέσεων στην κατεύθυνση της σφυρηλάτησης της ενότητας του Γένους και της επανεύρεσης και ενίσχυσης της εθνικής του αυτοσυνείδησίας μέσω της παρείας, για την πρόσληψη της οπαίας έκρινε πλέον απαραίτητη την ίδρυση σχολείων. Η διαφοροποίηση αυτή στο κήρυγμα του Αιγαλού αγίου κατά τη δεύτερη περίοδο της δράσεώς του, συνέβη πιθανότατα, διότι έπειτα και από την αποτυχία του κινήματος των Ορλώφ, πρέπει να συνειδητοποίησε την ανάγκη της εσωτερικής ιεραποστολής ως σπορά,

ώστε το Γένος, στηριζόμενο στη βοήθεια του Θεού και τις δικές του δυνάμεις, να ξαναβρεί το δράμο της ελευθερίας.

2. Το Κήρυγμα ως Διδαχή

2.1 Οτρόπος του Κιρύγματος

Η ειραπτοστολική δράση του αγ. Κοσμά είχε ως κέντρο την προστάθεια των μαρτικής οικοδομής και εμσύχωσεως του λαού μέσω του κτηρύμπατος ως διδαχής από τόπο σε τόπο. Η πορεία του από χωριό σε χωριό και από περιοχή σε περιοχή έμοιαζε με εκκλησιαστική λιτανεία, αφού προπορεύονταν αλλά και τονακολουθώνταν πολλοί ιερείς, μαθητές και λαός, ενώ στο χώρο που θα διδασκε στον περιήμεναν και τον υποδέχονταν επίσημα μεγάλος φριθμός χριστιανών από τις γύρω περιοχές. Επειδή κινούνταν για λόγους ασφαλείας μόνο κατάπτη δάρκειας της ημέρας, εκεί όπου θα κήρυχτε κάθε φορά άεφτανε συνίθισθας αργάτο απόγευμα και φέσως σχεδόν ξεκινούσε τη διδαχή στο πολυπληθές ακροστήριό του, η οποία εξελισσόταν σε τρία στάδια, ενώ πριν την έναρξή της ανέβονταν κεριά και στηγόταν μεγάλος ζύλινος σταυρός, στη βάση του οπάου τοπισθετούνταν βάθρο, το σκαμνί, πάνω στο οποίο ανέβαινε ο απόστολος του Χριστού για να παρηγορήσει το πολύπλαθο Γένος.

Κάπω από το σταυρό και πάνω στο σκαφί του οιεραπόστολος Κοσμάς ανέπτυσσε με συναρπαστικότρόπο το ίδιο βράδυ το πρώτο μέρος της διδαχής του, που περιλάμβανε τη διδασκαλία της Εκκλησίας για τη δημιουργία κατηνπώσης του ανθρώπου. Το δεύτερο μέρος ακολούθως το επόμενο πρωΐ, και αναφερόταν στη θεία Ενανθρώπηση και σωτηρία, ενώ το τρίτο, που αναπτυσσόταν το δεύτερο βράδυ, περιλάμβανε την εκκλησιαστική διδασκαλία για την ανάσταση κα τη ζωή της Εκκλησίας μέχρι και τη Δευτέρα Παρασκευή, προσφέροντας έτσι στο ακροατήριό του με πληρότητα και πρεσβύτεροι τρεις φάσεις της πραγμάτωσης των μαστηρίου της θείας εν Χριστώ Οικονομίας ως γεγονότας που λαμβάνει χώρα και εξελίσσεται αναγεννητικά μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, πράγμα που του επέτρεψε «να εντάσσει στο κήρυγμά του κοινωνικά ζητήματα κα να προβαίνει σε προεκτάσεις που σχετίζονταν με τις άμεσες ανάγκες και τους προβληματισμούς του χειμαζόμενου πιστού λαού», τον οποίο παρηγορούσε και ειμύχωνε στη συνέχεια με τις περίφερμες προφητείες του, που λειτουργούσαν συμπληρωματικά και ως επιστέγασμα στο κήρυγμά του.

Ο τρόπος και ο χρόνος του κηρύγματος του αγ. Κοσμά περιγράφεται από τους ακροατές του ως πραγματική εροτελεστία, εφόσον δεν συνάρπαζε και δεν σαρήνευε μόνον απλότητα, η πρακτικότητα και η ευστοχία των λόγων του, αλλά και ο ίδιος, παρόλο που κατά την εμφάνιση ήταν «ολύγονοντός και μελαχρινός καί τα γένεια του μαύρα και δασιά», εντυπωσίαζε όμως και καθήλωνε το λαό με την παρουσία του ως «ασκητής θαυμαστός και άγιος άνθρωπος». Κατά τη διάρκεια του κηρύγματος, μάλιστα, ήταν παράξενα «γαλήνιος και ησύχιος», συνεπαρμένος και με ταρσιωμένος από τη θεία θεωρία, έχοντας την καρδιά του «καθολικά (...) γεμάτη απτην χάριν του ιλαράυ και ησύχου Αγίου Πνεύματος». Το εύστοχο και περιεκτικό του κήρυγμα σε συνδυασμό με το ακέραιο ήθος του, είχε πλατειά απήχηση στο λαό προς τον οποίο μιλάυσε μεν με τράπτο βαθύ και ουσιαστικό, αλλά ταυτόχρονα απλό και κατανοητό, αφού χρησιμοποιούσε το γλωσσικό του ίδιωμα. Γ' αυτό και ο λόγος του ήταν εύληπτος και καταναπτός, με εκφορά άφυστη και αβίσσωτη τέτοια που άγγιζε τις βαθύτερες χορδές του κάθε ακροατή του, οδηγώντας τον σε μετάνοια και αλλαγή τρόπου ζωής, εφόσον η διδαχή του περνούσε πάντοτε από τη θεωρίασην πράξη και άνοιγε δρόμους ζωής αληθινής, αφιπνίζοντας συνειδήσεις. Αυτός είναι και ο λόγος που ζητούσε τελειώνωντας τη διδασκαλία του από όσους τον παρακολουθώσαν να μετανάσσουν, να πρετοιμαστούν πνευματικά, να εξουδιολογηθούν και να γητέψουν, ενώ απαριθμένα ιερείς τελάυσαντο μυστήριο του ιερού Ευχελαίου και ταυς έχριαν, προκειμένου να συμμετέχουν επίσημα στο Ποτηρίο της ζωής. Η ολοκλήρωση της επισκέψεώς του κάθε φορά συνοδεύεται από τη διανομή ευλογιών και κυρίως μικρών σταυρών. Λέγεται ότι μοίρασε συνολικά πάνω από 500.000 «σταυρούδια» κατά τη διάρκεια της ιεραποστολικής του πορείας, ενώ ο σταυρός που στηρόταν εκεί ίσου ποσού διδάσκει κάθε φορά, έμενε σε ανάμνηση της διαβάσεώς του ως ευλογία και συχνά θαυματουργούσε, προσφέροντας θάρρος, παρηγορία και αιγακούντηση στα βασικούς λαρών.

2.2. Το Περιεχόμενο του Κρύματος

2.2. ΤΟ ΗΠΕΙΡΟΧΩΡΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΡΗΓΑΙΟΣ
Το κύριό υμάτιο αγ. Κοσμά παρά την απλότητά του υπήρξε έτσι «εξοχήν θεολογικό κά η συχαστικό, στο οποίο κυριαρχεί η χριστοκέντρικότητα στο πλαίσιο της τριαδικότητας αρμονικά συνδέσμενα με την υγιή κομωνικότητα εργάσειο για την καλλιέργεια της οποίας θα ήτανη παιδεία με σωτηριολογικό χαρακτήρα και σκοπό. Κι αυτό, διόπι μέσω της διδαχής του απέβλεπε στον ανθρωπισμό του Γένους στην πατερική παράδοση, όπως αυτή δασάρχεται και βιώνεται στο γεγονός της Εκκλησίας, συνενώνοντας αριστοτεχνικά και αδιάρρηητα θεολογικά μυστήριο της θείας Οικουνομίας, ως γεγονός σωτήριου του κόσμου, με την πνευματική προείδηση ανανέωσης και προκατάτυπου δαιίλαι του Γένους.

2.2.1 Τοιαδολογία - Χορτολογία - Εκκλησιολογία

Απέναντι στη λαϊλατά των εξισλαμισμών αντέτασε την

ειμονή στην Πίστη και την Παράδοση της Εκκλησίας κατά τρόπο πατερικό και φιλοκαλικό, καλώντας το ακροατήριό του να ξαναβρεί την εκκλησιαστική του αυτοσυνεδησία, ενώ παράλληλα επιδώκει να το διαφυλάξει και από τη σύγχρονη του διαφύων αιρέσεων που προσπαθούν αννα το παρασύρουν, τονίζοντας, πως «όλες οι πίστες είναι ψεύτικες, κάλπικες, όλες του Διαβόλου. Τούτο εκατάλαβα αληθινόν, θέσον, ουράνιον, σωστόν, τέλειον και δια λόγου μου και αλλού σας, πως μάτη πίστις των ευσεβών και φροδόξων Χριστιανών είναι καλή και αγία...». Διότι εκείνο που κινδύνευε στην εποχή του ήταν πρωτίστως η φρθοδόξη υπόσταση του Γένους, την οπαία ανέχανε, θα έχανε ταυτόχρονα κακά την ελληνική του συνείδηση και υπόσταση, εφόσον είναι γνωστό, πώς όποιος αποτίζεται το Ισλάμ «τούρκειε», αποκτά ως δηλωθή ταυρική εθνική συνείδηση, ενώ όποιος μετατρέφεται στο Ρωμαιοκαθολικισμό «φράγκευε», αποκτά ως φραγκική, δυτική εθνική συνείδηση και ταυτότητα. Για το λόγο αυτό κατοκύρωμα του αγ. Κοσμά σε αντίθεση με «τες φυλαρίες των ασεβών, των αιρετικών, {και} των αθέων», περιλαμβάνε μόνον «όσα το Πνεύμα το άγιον εφώπισε τους αγίους Προφήτας, τους Αγίους αποστόλους, τους αγίους Πατέρες της Εκκλησίας μας και μας ἔγραψαν», έχοντας ως κέντρο του το υπερφυές μυστήριο της αγ. Τριάδος αδιαχώριστα συνδεδεμένο με το μυστήριο του Χριστού και της Εκκλησίας. Η σωτήρια γνώση της αγ. Τριάδος, τόνιζε, συνιστά γεγονός που επιπυγχάνεται από κάθε άνθρωπο με την θεοπική εμπειρία της εν Χριστώ πνευματικής ζωής δια του αγίου Πνεύματος με την κοινωνίατου Σώματος και του Αἵματος του Χριστού στην Εκκλησία, αφού, όπως επισημάνει στο ακροατήριό του, ο απλός και αγράμματος άνθρωπος που αδυνατεί να τιμορεσγγίσει και να κατανοήσει την εκκλησιαστική διδασκαλία, μπορεί να αποκτήσει τη σωτήρια γνώση του Τριαδικού Θεού εν Χριστώ μέσω των ειρών μυστηρίων, δηλαδή, όπως συμβούλευε, αφού «εξαιρολογηθήτε παταρά και καλά, να μεταλάβετε τα άχραντα μυστήρια με φόβον, με τρόμον και με ευελάβειαν και τότες να σας φωτίση η χάρας του Παναγίου Πνεύματος να καταλάβετε». Η Τριστόστατη Μονάδα για τον Αιτωλό ισαπόστολο είναι ο μόνος αληθινός Θεός, γι' αυτό κι εκτός «από την Παναγία Τριάδα όσοι λέγονται θεά είναι διάμονες». Κι επειδή ακριβώς είναι μόνος αληθινός Θεός αυτός που πιστεύουν, δεξάζουν και προσκυνούν α Ορθόδοξοι, γι' αυτό και οι άγιοι της Εκκλησίας ως πρότυπούς, κατάφεραν δια της χάριτός Του με τους αγώνες και τα πνευματικά τους κατορθώματα να κερδίσουν τη σωτηρία, αφού «έχουν το αίμα τους δια τηναγάπην της αγίας Τριάδος και αγύρασαν τα παράδεισον και χαίρονται πάντοτε».

Κατά τον Ιωάννη τον Απόστολο οι θεοφάνειες που αναφέρονται στην ιστορία της Εκκλησίας είναι δύο: η μάρτυρας της Καρδίτσας και η μάρτυρας της Λαζαρίτης. Η μάρτυρας της Καρδίτσας ήταν η Αγία Ζωή, η οποία έζησε στην περίοδο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Η μάρτυρας της Λαζαρίτης ήταν η Αγία Σοφία, η οποία έζησε στην περίοδο της Οθωνικής Αυτοκρατορίας.

Μικροδισκεκτομή οσφύος - μέρος 2ου

Επομένως, το μήνυμα είναι ότι αν χρειάζεται χειρουργείο, αυτό πρέπει να γίνει νωρίς, γιατί κάθε καθυστέρηση έχει κίνδυνο να οδηγήσει στην παραμονή της πάρεσης ή του μουδιάσματος στα πόδια, έστω και σε μικρότερο βαθμό. Ο πόνος στο πόδι θα φύγει σύντομα μετά το χειρουργείο. Θα υπάρχει για λίγες μέρες μία ενόχληση στη μέση (λόγω της αποκόλλησης των μυών) η οποία θα αντιμετωπισθεί με φυσικά μέσα και αναλγητικά φάρμακα. Ο ασθενής θα σηκωθεί και θα περπατήσει την ίδια ημέρα το απόγευμα και την επόμενη ημέρα. Μια μικρή γάζα θα υπάρχει στο σημείο της επέμβασης και αλλαγές θα γίνονται κάθε 3 ημέρες, με αντισηψιατοπικά με betadine ή octenisept(αντισηπτικά και τα δύο). Τα ράμφατα θα κοπούν

κοκκινίσει) ή αν εμφανίσει μετεγχειρητικό πυρετό πάνω από 38.

2. αν εμφανιστεί ένα σύμπτωμα που δεν υπήρχε πριν από το χειρουργείο πχ αδυναμία στα πόδια.

3. αν υπάρξει κάπαα αντίδραση σε ένα από τα φάρμακαπχ εξάνθημα ή πόνος στο στομάχι.

4. τέλος, αν εμφανίσει ασθενής ακρνίδιο πόνο ή πρήξιμο στη γάμπα: υπάρχει πιθανότητα φλεβικής θρόμβωσης. Τις περισσότερες βέβαια φορές, δεν υπάρχει πραγματικός λόγος ανησυχίας. Ωστόσο, είναι απαραίτητο και καλύτερο να τηλεφωνήσετε στο γιατρό σας, έστω και γιανα σας καθησυχάσει, αν υπάρξει κάποια μετεγχειρητική ενόχληση ή ανωμαλία.

ΑΥΧΕΝΙΚΗ ΜΙΚΡΟΔΙΣΚΕΚΤΟΜΗ

Η αυχενική μικροδισκεκτομή αποτελεί χειρουργική διαδικασία με σκοπό την αφάρεση δισκοκίλης μέσω μίας πρόσθιας προσέγγισης (πρόσθια επιφάνεια του λαι-

μού), για την αποσυμπίεση του νωτιαίου μυελού ή των νευρικών ριζών και την ανακούφιση του πόνου, της αδυναμίας και του μουδιάσματος των άνω άκρων. Αυτή η διαδικασία ονομάζεται **πρόσθια αυχενική μικροδισκεκτομή** και επιτρέπει την αφάρεση του με σοσπονδύλιου δίσκου. Την ίδιαχρονική σπιγμή, προκειμένου να σταθεροποιηθεί το αυχενικό τμήμα τοποθετείται και μόσχευμα. Μπορεί επίσης αυτό να γίνει για περισσότερα από ένα επίπεδα της αυχενικής μοίρας της σπονδυλικής στήλης. Όταν οι φαρμακευτικές και άλλες εναλλακτικές θεραπείες δεν επαρκούν, ούτε έχουν αποτελεσματικότητα για την αντιμετώπιση του προβλήματος, τότε χρειάζεται να γίνει χειρουργική επέμβαση.

Ο πάσχων για να υποστεί την επέμβαση, τοποθετείται σε ύπτια θέση και μέσω μιας μικρής τομής που πραγματοποιεί ο χειρουργός στην πρόσθια επιφάνεια του αυχένα, τοποθετείται διαστολείς για την απομάκρυνση αγγείων και μυών ώστε να πραγματοποιηθεί με ασφάλεια η επέμβαση στον μεσοσπονδύλιο δίσκο. Με βασικό εφόδιο μικροχειρουργικά εργαλεία, ο ιατρός αφαιρεί μέρος του δίσκου και με ειδικά εργαλεία διευρύνει το μεσοσπονδύλιο διάστημα για την απελευθέρωση των νευρικών ριζών. Στο διάστημα του μεσοσπονδύλιου τοποθετείται κλωβός, ή εναλλακτικά, μπορεί να ληφθεί μόσχευμα από άλλο οστό του ασθενούς. Ο κλωβός ή το μόσχευμα, τοποθετούνται για την αύξηση της σταθερότητας των σπονδύλων και γενικά της σπονδυλικής στήλης, ενώ απομακρύνει το ενδεχόμενο μετά την εγχείρηση να χρειαστεί ο ασθενής να βάλει κινηδόνα. Ανοι αλλοιώσεις που υπάρχουν στο μεσοσπονδύλιο χώρο δεν είναι σημαντικές, τότε ο χειρουργός, ανάλογα με την περίπτωση, μπορεί αντίγια την τοποθέτηση κλωβού ή μοσχεύματος, να τοποθετήσει τεχνητό δίσκο, για να διατηρηθεί στο σημείο της επέμβασης εύκολη κίνηση.

Πέρα από την εκάστοτε χειρουργική μέθοδο που επιλέγεται, ο χειρουργός ολοκληρώνει την επέμβαση, συγκλίνοντας το χειρουργικό τραύμα κατά στρώματα, με ράμφατα τα οποία είναι απορροφήσιμα από τον οργανισμό για την απόδοση καλύτερου αισθητικού αποτελέσματος. Συνήθως ο ασθενής μπορεί να πάρει εξιτήριο μετά από μία ημέρα, εάν όμως το απαιτεί η περίσταση μπορεί να χρειαστεί να διανυκτερεύσει ακόμη μία - δύο ημέρες, ενώ στην καθημερινή του ζωή μπορεί να επιστρέψει μετά από μία εβδομάδα. Όπως και στην οσφυϊκή μικροδισκεκτομή, η αποκατάσταση του ασθενούς είναι σταδιακή και απατείται (δια μετεγχειρητική προφύλαξη).

Ο θεράπων χειρουργός θα παρακολουθήσει τον ασθενή του και θα τον δει και για την αφαίρεση των ραμμάτων. Από κει κατέπερα, θα χρειαστεί μια χαλαρή μετεγχειρητική παρακολούθηση για τον πρώτο μήνα μετά την επέμβαση. Ο χειρουργός θα πρέπει να αναμηνθεί και να επικανωνήσει την περιγιατρό του στις περιπτώσεις που:

1. υπάρχει πρόβλημα με το τραύμα (αν ανοίξει, τρέχει κάποιο υγρό, πρηστεί ή

«ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ»

*Της ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρα
azaniatsimara@gmail.com

Η υγεία των αθλητών. Άραγε, υπάρχει μέριμνα;

Όταν οι Αθηναίοι πληροφορήθηκαν την παραστήση των Μαραθώνων (490π.Χ.), έστειλαν τον «**ημεροδρόμο» Φειδιππίδην να ζητήσει βιοθήσια από τους Λακεδαμούς. Ο Φειδιππίδης δέινυσε την απόσταση Αθήνα-Σπάρτης δύο ημέρες (220 χμ.). Μόλις έλαβε την απάντηση των εφόρων της Σπάρτης, επέστρεψε στον Μαραθώνα, όπου και έλαβε μέρος στην σύγκρουση. Όταν η μάχη τελείωσε, ο Φειδιππίδης, χωρίς να απορρίψει τον οπλισμό του και όντας τραυματίας, τρέχει να αναγγελεί το χαρμόσων νέο της νίκης, στους συμπολίες του Αθηναίου. Φτάνοντας εκεί, το μόνο που καταφέρει να ψελίσει, λίγο πριν πέσει νεκρός από την κούραση και την εξειδίκευση της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε ιδιωτικό επίπεδο.**

* Η ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρα είναι πνευμονολόγος. Σπουδάσει στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Πατρών και πραγματοποίησε την εξειδίκευση της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε ιδιωτικό επίπεδο.

κής πλευράς το κυριότερο νόσημα που εμφανίζεται στους αθλητές είναι το **Άσθμα Κοπώσεως**.

Ο καλύτερος τρόπος για να μειωθούν ή να αποφευχθούν θάνατοι αθλητών είναι να εκτιμήσουν σωστά όλα τα **υπάρχοντα δεδομένα** και να προσδοτήσουν με σαφήνεια τα **κρήπτια καταλλήλωτος για άσκηση**, διάφερα σε άπομα με καρδιαγγειακά νοσήματα. **Σε επαγγελματικό επίπεδο**, οι έλεγχοι είναι πλέον, αυστηροί και οι αθλητές παρακολουθούνται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, από την ιατρική τους ομάδα. **Στον ερασιτεχνικό αθλητισμό και ιδιαίτερως στη χώρα μας**, τα πράγματα είναι πολύ έως πάρα πολύ νεφελώδη. Ζητείται, πολλές φορές, απλά **έγγραφο-πιστοποιητικό υγείας** υπογεγραμμένο από ειδικευμένο ιατρό. Το μεγαλύτερο όμως παράδοξο είναι, ότι πολλοί ιατροί, αντικρίζουν γονείς να προσκομίζουν το πιστοποιητικό προς υπογραφή, πολλές φορές να την απαιτούν κιόλας, ενώ το παιδί είναι στο σπίτι! Η υπογραφή ενός πιστοποιητικού υγείας για αθλητή και ειδικά για παιδί, χωρίς την ταυτόχρονη κλινική του εξέταση και εκτίμηση συνιστά «**εγκληματική ενέργεια**». Ας γίνει συνείδηση μας ότι, ο ορθός και πλήρης έλεγχος του νεαρού αθλητού είναι **επιβεβλημένη ανάγκη** και όχι μια τυπική υποχρέωση. Τέλος, ας τολσθεί, γιαλία με φορά, **η αναγκαιότητα και η σπουδαιότητα της παρουσίας ιατρού**, σε οποιονδήποτε χώρο διεξάγεται ένα αγώνισμα.

Με δεδομένη την **ουσιαστική, κοινωνική, παιδαγωγική και οικονομική σημασία του αθλητισμού σε μια χώρα**, θα πρέπει να προσδιορισθεί απόλυτα και με ορθό σχεδιασμό το θέμα που αφορά την υγεία των αθλητών μας. **Δε δικαιούται μια πολιτεία των χαρακτηρισμό «πολιτισμένη», όταν δεν προστατεύει τα παιδιά της και ειδικά την ώρα που, απλά, αθλούνται!**

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

* Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πατρών τελείται καθημερινά Θεία Λειτουργία από 6.30 π.μ. έως 8.30 π.μ.

* Κάθε Πέμπτη απόγευμα τελείται Εσπερινός και Ιερά Παράκλησης στην Παναγιά μας και ακολουθεί σύντομο Κήρυγμα, ώρα 5.00 μ.μ.

Ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσοστόμου για τους επιτυχόντες στα Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της Χώρας

Σε σας παιδιά μου αγαπητά και ευλογημένα που εισήλθατε στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Χώρας μας εύχομαι από τα βάθη της ψυχής μου δύναμη και επιτυχία στον αγώνα σας, ώστε να εκπληρώσετε πις βαθύτατες επιθυμίες και τους ωραίους στόχους που έχετε θέσει στη ζωή σας.

Σας συγχαίρω από τα βάθη της ψυχής μου και σας διαβεβαιώ, ότι σας συνοδεύει η πατρική μου αγάπη και η θερμή προσευχή μου προς Κύριον, για πρόοδο στη ζωή σας.

Ο αγώνας σας και οι προσπάθειές σας εστέφθησαν από επιτυχία. Η χαρά σας και η χαρά των γονέων σας είναι η δική μας χαρά και ευφροσύνη.

Προσβλέπομε στα πρόσωπά σας με χρηστές ελπίδες, για το μέλλον του τόπου μας και όχι μόνο.

Κλείστε βαθειά στην ψυχή σας την πίστη στον Θεό, την αγάπη στον άνθρωπο και την αγάπη για τον τόπο μας.

Διαπρείστε την αγωνιστικότητα, την διάθεση για εργασία, την αισιοδοξία και την ελπίδα.

Σε όσα παιδιά δεν κατάφεραν να περάσουν σε κάποια από τις Σχολές της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης θα ήθελα να επισημάνω ότι υπάρχουν τεράστιες δυνατότητες και πολλές ευκαιρίες στη ζωή, πις οποίες μπορεί να εκμεταλλευθή ο άνθρωπος ώστε να επιτύχητους στόχους του. Μια «αποτυχία» μπορεί να αποτελέσῃ ένα δυνατό εφαπτήριο για ελπιδοφόρα άλματα σε πολλά πεδία της ζωής.

Παιδιά μου, συνεχίστε τον αγώνα με ενθουσιασμό, δύναμη, χαρά, ελπίδα και αποφασιστικότητα για την νίκη και την καταξίωσή σας. Η ζωή σας ανήκει. Είμαστε μαζί σας, με την αγάπη

μας και την θερμή προσευχή μας. Σας ασπάζομαι με αγάπη πατρική.

ΣΤΗΝ ΠΑΝΣΕΒΑΣΜΙΑ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΛΕΟΥΣΗΣ

Η εορτή Καταθέσεως της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου

Αύριο 31 Αυγούστου, Κυριακή ΙΑ' Ματθαίου τελευταία ημέρα του Θεομητορικού μηνός Αυγούστου, εορτάζωμε την Κατάθεση της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου. Αποτελεί το μοναδικό ιερό κειμήλιο που σχετίζεται με τον επίγειο βίο της Θεοτόκου, και διασώζεται μέχρι σήμερα στην Ιερά Μονή του Βατοπαιδίου στο Άγιο Όρος, στο Περιβόλι της Παναγίας. Η ίδια η Θεοτόκος την ύφανε από τρίχες καμῆλας.

Μικρό τεμάχιο φυλάσσεται και στο μοναστήρι της Ιεράς Μητροπόλεως μας, στην Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσης, όπου θα τελεσθεί πανηγυρική Θεία Λειτουργία μετά Θείου Κηρύγματος, ενώ θα τεθεί προς προσκύνησιν, το Τίμιον και Ουράνιον δώρημα.

Τα θαύματα που πραγματοποίησε και πραγματοποιεί η Τιμία Ζώνη είναι πολλά. Βοηθά ιδιαιτέρως τις γυναίκες με προβλήματα γυναικολογικά να αποκτήσουντεκνό.

Αν ζητήσουν με ευλάβεια τη βοήθεια της Παναγίας, τους δίδεται τεμάχιο κορδέλας που έχει ευλογηθεί στην λειψανοθήκη της Αγίας Ζώνης. Αν έχουν πίστη, καθίστανται έγκυες.

Αρκετά από τα θαύματα δημοσιεύονται σε πόνημα του Μοναστριού κα καλιστα επωνύμως.

Η ιερά θήκη με το μικρό τεμάχιο της Αγίας Ζώνης της Θεοτόκου, στην Ιερά Μονή Παναγίας Ελεούσης

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928) "ΤΖΕΛΑΤΗ"

ΕΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

Έκθεση Αγιογραφίας, γκραβούρες αυθεντικές

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692,
ΚΙΝ.: 6979675316

e-mail:
gelatis@hotmail.com

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΖΥΛΟΓΛΥΠΤΑ χειροποιήτα

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ

☒ ΤΕΜΠΛΑ	☒ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
☒ ΘΡΟΝΟΙ	☒ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
☒ ΑΜΒΩΝΕΣ	☒ ΚΑΡΕΚΛΕΣ
☒ ΠΑΓΚΑΡΙΑ	☒ ΣΤΑΣΙΔΙΑ

Αλεξ. Υψηλάντου 106 & Αγ. Νικολάου - Πάτρα
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Με την έναρξη του νέου Εκκλησιαστικού Έτους, αύριο Δευτέρα 1η Σεπτεμβρίου, ξεκινούν οι εγγραφές στον Παιδικό Σταθμό της Ι. Μ. Πατρών που βρίσκεται στην ενορία Εγλικάδος.

Όποιος γονιός θέλει να φέρει το παιδί του σε αυτό το μοναδικό φυσικό περιβάλλον, με τις πιο σύγχρονες κτιριακές εγκαταστάσεις, μπορεί να επικοινωνήσει με την Γραμματεία του Σταθμού στο τηλέφωνο 2610/220.383 και ώρες από 8.00 π.μ. έως 14.00.